

Bir Zulmün Hikayesi: EYT

15 Temmuz'da vatanımıza ve birliğimize kast eden hain ve katilleri, çoluk çocuğumuzun namusunu kirleten aşağılık sapıkları, hunharca cinayet işleyebilen gözü dönmüş cânileri idam edemedik.

Çünkü idamı kaldırmışız. Geri getirsek de edemeyiz. Çünkü kanunlar geçmişe dönük işletilemez!

Emeklilikte Yaşa Takılanlar ise, ne kadar zararlı ve kötü bir grupmuş ki(!); hainler için dahi geriye işletilemeyen kanunlar EYT'liler için bir şekilde uygulanmış oldu.

Nereden çıktı bu EYT? Kimlerden oluşuyor ve neresi zulüm diye soranlar için kısaca açıklayalım.

1999 yılı ve öncesindeki iktidarların basiretsiz ve hesapsız uygulamaları sonucu, SSK tamamen batma noktasına gelerek emekli maaşlarını ödeyemez hale getirildi.

Günü birlik çözümler ve oy devşirme uyanıklığı için, erken süper emeklilik gibi haksız-yersiz icatlar çıkartarak zaten çökmüş olan sosyal güvenlik sisteminin tamamen yerle bir olmasını sağladılar.

Hazıra dağ dayanmaz. Akılsızca yapılan işler mutlaka duvara toslar. Nitekim böyle de olunca, 1999 yılında emeklilik yaşı kanunla değiştirildi. Anayasa mahkemesinde iptal edilince de, 2002 yılında yeniden düzenlenerek yürürlüğe konuldu.

Eskiden Emekli Sandığı, SSK veya Bağ-Kur'un her birinde, prim ödeme süresine göre Emeklilik vb hesaplamalar yapılırken, ayrıca birde yaş faktörü eklendi.

Erkekler 60, kadınlar da 58 yaşından önce emekli olamaz şartı konuldu. 08.09.1999 tarihi milat kabul edildi. Yeni işe başlayan herkes için geçerli kılındı.

Zulmün başladığı nokta, kanunun 08.09.1999'dan önce çalışmaya başlayanları da kapsayacak şekilde geriye dönük işletilmesidir.

Örneğin, erkek bir devlet memuru en az 25 hizmet yılını ve Emekli Sandığı prim ödemesini tamamladığında emekli olabiliyorken, üstüne birde kademeli yaş sınırlaması getirilmiş oldu.

İşe giriş tarihi 1999'a ne kadar yaklaşırsa o kadar çok etkilenilmesi sağlandı.

Zulüm bunun neresinde diye soranlar için;

Zulüm, emeklilikte yaş engelinin katillere bile uygulanmadığı şekilde, geçmişi de kapsar şekilde işletilmesidir.

Zulüm, işinde en az 20 ve 25 yıl çalışan ve primlerini eksiksiz ödeyen kadın/erkek çalışanların emeklilik hakkının gasp edilmesidir.

Zulüm, beceriksiz ve basiretsiz politikacıların israf faturalarının çalışan masum insanlara zorla ödettirilmesidir.

Zulüm, devletine güvenerek işine başlayan ve hayatını planlayan insanların, maç ortasında kural değişikliği gibi tuhaf bir muameleye maruz bırakılmasıdır.

Zulüm, sorunları çözmek üzere seçilen yeni yöneticilerin bu zulmü devam ettirmesidir.

Zulüm, yaşını beklemek istemeyenlerin en temel insani ihtiyaçlarının bile yok sayılması, sağlık hizmetinden mahrum bırakılmasıdır.

Zulüm, yaşını beklemek istemeyenlerin dışarıda çalışmaları halinde emekli maaşlarının düşürülmesidir.

Zulüm, devletin EYT'lileri emeklilikte genç görürken, işe alımlarda ise hem devletin hem de özel sektörün yaşlı bulmasıdır.

Zulüm, her soruna çare bulunurken, sayıları binlerce olan mağdurların görmezden gelinmesidir.

Allah'a şükürler olsun ki, ülkemiz şu anda çok daha güçlü ve zengin hale geldi.

Son yıllardaki güzel gelişmeleri görmezden gelmek için ancak nankör olmak lazım.

Geçmişte, tam bir bataklık halindeyken, sınırlar zorlanarak çıkarılmış bulunan EYT uygulamasının, bugün de devam ettirilmesi için makul bir neden kalmamıştır.

Dünyanın neresinde olursa olsun, mazlumlara el uzatan devletimizin ve milletimizin, kendi evlatlarına karşı da aynı duyarlılığı beklemek çok olmasa gerek.

Tıpkı tasarruf teşvik fonu bataklığının kurutulması gibi, EYT mağdurlarının da sesine kulak verilmesini ve bu mübarek günlerde binlerce ailenin gönlünün ve duasının alınmasını bekliyoruz.

Zulüm bitsin diyoruz! Çok şey mi istiyoruz?!

Erkeklere Sakal ve Kıyafet Özgürlüğü Gelmeli Artık

Son iki aydır sakal bırakmaya başladığım için; hem huzur ve mutluluk, hem de sanki bir kabahat işliyormuş gibi tedirginlik duygularını birlikte yaşıyorum.

Dile kolay, yatılı okula başladığım 14 yaşımdan beri devletin himayesinde gelişip çalışmış ve kurallarını içselleştirmiş birisi olarak, fiilen ortadan kalkmış ama resmen geçerli bir yasağı çiğnemiş oluyorum.

Memurların sakal ve kıyafet yasaklarının, tıpkı şapka kanunu gibi hayatın gerisinde kalarak önce fiilen sonra resmen kalkacağı bir süreçten geçiyoruz.

O şapka kanunu ki, uğrunda alimlerin asıldığı, Rize'nin Hamidiye savaş gemisiyle topa tutulduğu meş'um zamanların bir tanığı gibi halen yayımda ve geçerliliğini koruyor. Kimse uygulamıyor ama kaldırmaya da cesaret edemiyor ne hikmetse.

Rabbim biz erkekleri böyle yaratmış, sakallı ve bıyıklı olmak doğal, yani fitridir.

Anormal olan, her gün ısrarla suratımızı kazımak ve tahrip etmektir. Keyfi olarak kazıyanlar olabilir. Sonuçta kendi tercihleridir. Ama kanun ve yönetmelikle kazıtmak zulümden başka bir şey değildir.

Cilt kanseri gibi hastalıkları arttırması, kesikler nedeniyle enfeksiyonlara yol açması vb. sağlık sorunları bir yana, kadın ve erkek görüntüsündeki en önemli farklardan birisini konuşuyoruz. Bana göre bu durum, kadınların sürekli 3 numara tıraş olmaya zorlanmasıyla aynı derecede hoyrat ve hayata aykırı bir haldir.

Egemen güçlerin, ekonomik vampirlerin çıkarlarına bir hanel getirmeyeceği için, önce nazlansalar da sonunda sakal ve kıyafet serbestliğinin geleceğini biliyorum. Hatta tıpkı Başörtüsü gibi olacak ve; sakal bile bırakabiliyorsunuz, Allah'tan daha başka belanızı mı istiyorsunuz, oturun oturduğunuz yerde ve düzene iman ile koşulsuz biat edin diyecekler. Baş örtüsü ve sakal gibi sorunlarda çözülünce İslam'ın başka bir sorunu kalmamış gibi davranmamızı bekleyerek, İslam dışı hükümlerin dolu dizgin koşturulmasına, faiz ve sömürü düzeninin devamına çalışacaklar. Biraz homurdanmaya başlayanları da nankör ve hain ilan ettirerek haklarından gelecekler. Daha da ilerisi, sözde verdikleri bu izinler sayesinde bizim de daha açık fikirli ve hoşgörülü olmamızı isteyecekler. Mesela eş-cinsellik ve türevlerini sapıklık ve hastalık olarak değil, bir yaşam tarzı ve tercih olarak görmemizi, eş-cinsel

evliliklerini ve diğer kurumsal sapıklıklarını kabul etmemizi bekleyecekler. Söylemedi demeyin.

Erkekler sadece kanun ve yönetmelik baskısı altında değil. Moda ve modernizm denilen sanal canavarlar toplumu çoktan pençesine almış ve istediği gibi giydirebiliyor. Kadınların bozulan tesettür algısı ve kıyafet şekilleri gibi, erkeklerin de kıyafetlerinin tesettür özelliğini kaybetmeye başladığını görüyor ve yaşıyoruz.

Kaç tane normal mağaza gezerseniz gezin, pileli erkek pantolonu bulamazsınız. Sadece hac-umre kıyafeti satan yerlerde ve gerçekten şalvar gibi kıyafetler alabilirsiniz. Halbuki; normal gömlek ve ceketle birlikte giyebileceğimiz, streçe sarılmış gibi organlarımızın belirgin olmadığı, basen ve baldır kısmı yeterince geniş ve rahat bir pantolon giymek, bizim de hakkımız değil midir? Bu hakkı bize çok görürler çünkü modası geçmiştir.

İnsanlar almadığı için mi moda değil, moda olmadığı için mi üretilip satılmıyor tartışmasına girmek çok anlamlı değil. Hepimizde kabahat var. Demek ki yeterince yüksek sesle istemiyoruz veya isteğimizi belli etmiyoruz. Israrcı olmadığımız için, bize neyi layık görürlerse razı olup kuşanıyoruz. Günün sonunda, kadınlardan beklediğimiz haya ve tesettür davranışlarına ve görüntüsüne, biz erkeklerin de dikkat etme sorumluluğu vardır. Gözümüze sahip olmalı, kıyafetimize dikkat etmeliyiz. Unutmayalım ki, daracak pantolon ve benzeri kıyafetlerle kıldığımız namazlardan dahi güzel bir haya ve huşu duygusu alamayız.

Düşük bel, aşırı dar, bacaklar fora kıyafetlerin baskınlığından, bir süre sonra korkarım erkekler içinde tesettür kıyafetleri mağazaları açılır hale gelecek.

Sözün özü, sakal erkekler için fitri bir durumdur ve hor görülmeden, dileyen herkes tarafından bırakılabilmelidir. Medeniyeti kıravat bağına indirgemek medeniyete hakarettir. İnsanlar temiz, derli toplu ve ortama uygun giyinebilecek şekilde özgür olmalıdır. Aşırılığa kaçanlar zaten iyot gibi sıyrılıp toplumsal gözetim altına girdiklerinden, kendiliğinden düzelme yoluna girecektir. Bir Müslüman erkek olarak hem Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) sünnetine icabet etmeyi, hem de kılıma, kıravatıma değil işime odaklanabildiğim huzurlu bir ortamda çalışmayı talep ediyorum. Sendikalarımızın gayreti ve yöneticilerimizin iyi niyetli yaklaşımları ile kronik sorunlarımız aşılmaya başlandı ve lakin, kanun ve yönetmeliklerle de özgürlüklerin tanımlanmasını sağlamalıyız.

Rabbim milletimize yardım etsin, iyilik ve güzelliklerde buluştursun, şer işlerden uzak eylesin. Amin...

Kaynaklar:

- Şapka Kanunu
- Rize'nin topa tutulması
- Sakal ile ilgili hadis ve hükümler

Fransızlar Kudurmuş da, Bizler Masum

muyuz?

Malumunuz olmuştur. Aralarında Fransa eski Cumhurbaşkanı Nicolas Sarkozy, üç eski başbakan, Yahudi ve Hristiyan cemaati temsilcileriyle yazarların da bulunduğu 300 kişi, Kur'an-ı Kerim'den "şiddet ve Yahudi karşıtı fikirleri yaydığı gerekçesiyle bazı ayetlerin çıkarılması" yönünde bir bildiri imzalayıp yayınladılar.

Tarihi gerçekler değişmiyor, Rabbimizin uyarıları da aynen tecelli ediyor.

Gayri Müslimler tiynetlerini belli ediyor, her zaman ve her fırsatta.

Onların gavurluğuna haklı olarak kızıyoruz da, onlara bu cesareti veren bizlerin, yani mevcut İslam ümmetinin hiç mi kusuru yok?

Adamlar bu hadsiz ve seviyesiz taleplerine gerekçe olarak; Müslümanlar zaten Kur'anı Kerimi dikkate almadan yaşıyor, bari bizleri rahatsız eden kısımları da çıkarmış olalım da resmiyet kazansın derlerse ne yaparız?

Allah bizlere akıl fikir ve gerçek hidayet nasip etsin ki maalesef;

Müslümanların yaşadığı devletlerin hemen hepsi, Kur'anı Kerim'in ayetlerini gündeminden ve hukukundan çıkarmış.

Hayatlarını İslama göre değil, Hristiyan-Yahudi ülkelerden devşirilen kanunlara göre düzenliyorlar. Sözde İslam ülkesi olduğunu iddia edenler ise ya mezhepçilik peşinde, ya da İngiliz fitnesiyle kurulan Vehhabi hegemonyalarıyla ABD ve İngiliz kuklalağı yapıyor.

ABD ve diğer alçakların kurdukları sapık örgütler ile sürekli Müslümanlar katlediliyor.

Bizlerde, sırf Hristiyan Avrupa Birliğine girebilmek için 50 yıldan fazladır bekliyor ve arsız taleplerini karşılamaya çabalyoruz.

Hristiyanlara şirinlik olsun diye, Atamız Fatih Sultan Mehmet Hanın emanetine hıyanetlik ederek,

Ayasofya'yı müze-kiliseye çevirdik.

Daha neler var, neler!

Yediğimiz naneler sayıp dökmekle bitmez.

Hristiyan ve Yahudilere kızmadan önce, onlara bu cesareti verdiğimiz için kendimize kızmalıyız.

Fransızlar bizden sinsice bir intikam da alıyor.

Ceddimiz Kanuni Sultan Süleyman, bir mektubuyla Fransa'da yeni çıkan dans modasını yıllarca durdurmuştu, hatırlasanıza!

Biz unutsak da onlar unutmuyor.

Nereden nereye gelmişiz, eyvahlar olsun bize!

Kurt kocayınca köpeklere maskara olur hesabı.

Bizler kendi değerlerimize sırt çevirir ve gereğince yaşamazsak, Hristiyan - Yahudi Avrupanın herzeleriyle işte böyle muhatap oluruz.

Sonradan hamasi tepkilerle de ancak kendi kendimizi avuturuz.

Elbette, tahrif edilmiş İncil ve Tevrat kitaplarında bir sürü uydurma ve tuhaf sözler var.

Elbette, tarihi katliamlar dizisi ile dolu Fransa ve benzeri ülkelerin bizlere karşı hezeyanları dikkate alınamaz.

Ancak bu durum, bizim kendimizle hesaplaşmamız gerektiğini örtemez ve erteleyemez.

Belli ki düşman uyumuyor.

Uyan ey Müslüman!

Boş bıraktığın yerleri İslam düşmanları çoktan işgal etmiş de, maddi-manevi katliamlar yapıyor ayan beyan.

Sen hala lüzumsuz işlerle, senlik-benlik kavgalarıyla, kısır siyasi çekişmelerle mi vakit öldüreceksin?

Öyle bir kalk ki, değil böyle alçakça bildiriler ve karikatürler yayınlamayı, akıllarından bile geçirmeye cesaretleri olmasın!

Ya Rabbi, Müslümanları derin gaflet uykusundan uyandır, ihlas ve uhuvvet bağlarını güçlendir.

Şüphesiz ki, Sen her şeye Kadir'sin...

Amin...

Kaynaklar:

-<https://www.yenisafak.com/kultur-sanat/fransizlara-dansi-100-yil-unutturan-mektup-437628>

-Görsel: <http://en.rfi.fr/france/sarkozy>

İnsanların Telif Hakkı Var da, Allah'ın Yok mu?

Kültür ve Turizm Bakanlığımızın Telif Hakları Genel Müdürlüğüne göre telif hakkı:

Kişinin her türlü fikri emeği ile meydana getirdiği ürünler üzerinde hukuken sağlanan haklardır.

5846 Sayılı Kanunda da telif hakkı doğan Eser Sahiplerinin maddi ve manevi bazı hakları vardır.

Manevi haklar:

- Umuma arz hakkı
- Adın belirtilmesi yetkisi
- Eserde değişiklik yapılmasını men etme yetkisi
- Eser sahibinin malik ve zilyede karşı haklar

Her türlü görsel, müzikal ve yazılı eserlerin telif hakkı söz konusudur.

Kişi ve kurumların emeği ziyan edilmesin ve eser üretmeye devam edebilecek maddi-manevi tatminleri olsun isteniyor.

Maddi hakları bir yana bırakalım;

Manevi hakların içeriğine bakınca, Rabbimizin biz kullarından beklediği görevler ve saygınlığının ifade edilmesi aklıma geliyor.

Yüce Allah bizden hükmünün yer yüzünde bilinmesini, yayılmasını ve uyulmasını istiyor. Bu yüzden yerine getirmemiz gereken asgari ibadetler ve diğer sorumluluklarımız var. Taha Suresi 14. Ayet-i Kerime:

Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'ım. Benden başka ilâh yoktur. Bana kulluk et; beni anmak için namaz kıl.

Allah-u Teala mümkün olan her zaman ve her yerde O'nu anmamızı istiyor. Ahzab Suresi 41.-42. Ayet-i Kerimeler:

Ey inananlar! Allah'ı çokça zikredin. Ve O'nu sabah-akşam tesbih edin.

Söz ve emirlerinin eğilip bükülmesini, değiştirilmeye çalışılmasını şiddetle men ediyor. Yarattıklarının ise, makul ve mecburi nedenler olmadıkça değiştirilmemesini istiyor. Gereksiz estetikler, dövmeler ve ucube misali piercing uygulamaları bu yüzden haram kınıyor. Yunus Suresi 15. Ayet-i Kerime:

Âyetlerimiz kendilerine apaçık birer delil olarak okunduğunda, (öldükten sonra) bize kavuşmayı ummayanlar, "Ya (bize) bundan başka bir Kur'an getir veya onu değiştir" dediler. De ki: "Onu kendiliğimden değiştirmem benim için olacak şey değildir. Ben ancak bana vahyolunana uyarım. Eğer Rabbime isyan edecek olursam, elbette büyük bir günün azabından korkarım."

Nisa Suresi 118.-119. Ayet-i Kerimeler:

Allah o şeytana lânet etti ve o da, "Andolsun ki senin kullarından elbette belirli bir pay alacağım" dedi. "Onları mutlaka saptıracağım, mutlaka onları kuruntulara sokacağım ve onlara emredeceğim de (putlara adak için) hayvanların kulaklarını yaracaklar. Yine onlara emredeceğim de Allah'ın yarattığını değiştirecekler." Kim Allah'ı bırakıp da şeytanı dost edinirse şüphesiz o, apaçık bir hüsrana düşmüştür.

Mülkün Allah'a ait olduğunun hiç bir zaman unutulmamasını ve onun rağmına hükümler tesis edilmemesini mutlak surette bekliyor. Furkan Suresi 2. Ayet-i Kerime:

O, göklerin ve yeryüzünün mülkü (hükümlerini) kendisine ait olandır. Çocuk edinmemiştir. Mülkünde hiçbir ortağı da yoktur. O her şeyi yaratmış ve yarattığı O şeyleri bir ölçüye göre takdir etmiştir.

Şimdi, en basit bulduğumuz sinema eserlerinde dahi, yüzlerce insanın emeklerinin olduğunu, yapımcı firmanın korsan satış ve gösterimlere karşı son derece duyarlı ve korumacı davrandığını biliyoruz. Emek ve hakların korunması adına yüksek para ve hapis cezaları ile caydırıcı önlemler alınıyor ve sürekli takip ediliyor.

Müzik eserlerinin nerede ve ne kadar çalınacağı dahi telif hakları ile korunuyor.

Yazılım üreticileri lisanssız kopyalama ve fikri yapının çalınmasına karşı doğal olarak sert tepkiler veriyor. Hatta iş yerlerine polis eşliğinde baskınlar yapıp her bilgisayar tek tek kontrol edilebiliyor.

Kendi haklarımız söz konusu olduğunda böyle keskin ve kararlı olabiliyoruz.

Madem insanların telif hakkı öyle de, **Allah'ın telif haklarını kimler savunuyor ve koruyor?**

Sırf hastalıklı sevgilerimizin ne kadar derin olduğunu ifade edebilmek için,

sapkın şarkılarımızda kadınına tapacak kadar sevdiğini, saçının bir teline Cennet'i değiştirmeyeceğini,

onsuz Cennet'in bile sürgün sayılacağını söyleyen cesur cahillerimiz var!

Kültür Bakanlığımız, Diyanet İşleri Başkanlığımız böylesine basit, küstah ve İslam dışı ifadelerin geçtiği sözüm ona eserler için ne yapıyor?

Ben kendi vergilerimle Allah'ıma, Kitabıma ve Peygamberime hadsizce hakaret eden yayınların himaye ve teşvik edilmesini, resmi mecralarda yayınlanmasını istemiyorum ve yapanlara da hakkımı helal etmiyorum.

Eğer, lafa gelince %99'u Müslüman olduğumuzu söylediğimiz bir ülkede yaşıyorsak, %99 yazılı ve görsel medyada böylesine küfür ve aşağılama içeren sözde eserlerin yer almaması gerekir. Kendi paramızla Cehenneme odun alıyoruz farkında mıyız?

Bütün ressamlar eserlerinin bir köşesine adını yazmaya dikkat eder ve eserin sahibinin bilinmesini, duyulmasını ister.

Bizlerde kavuştuğumuz her bir nimet için, mümkün olduğu kadar Allah'ı anmak ve şükretmek zorundayız. Yemek yerken, su içerken, yola çıkarken, evladımızı severken, hülasa bizi mutlu eden ve ihtiyacımızı gideren her şeyin onun eseri olduğunu bilmek ve hatırlamak zorundayız. Bismillah, Elhamdülillah demek zor değil ama bu kadarına bile tenezzül etmeyenler, yarın Hakkın huzurunda nasıl rahatça af ve mağfiret dileyebilir?

Dünyada biraz mal mülkü olanlarımız, sanki ebedi kalacakmış gibi mağrur ve kibirle dolaşıp, etrafına caka satarak gezebiliyor. Lüks arabalarında ve konutlarında şatafatlı hayatlar sürerken Allah'ı anmak ve şükürünün gereğini zekat ve diğer maddi ibadetlerle yerine getirmek aklına bile gelmeyebiliyor. Zenginlerin çokça yaşadığı yerlerde, aç yatan fakirlerin ahları ateş olup hem dünyalarını, hem de ahiretlerini yakabilir. Zekat verecek fakirlerin bulunmadığı dönemlerden, açlıktan ölen masum ve çocukların zamanına gelmişiz. Böyle medeniyet olmaz olsun!

Şüphesiz biz sizi, kişinin önceden elleriyle yaptıklarına bakacağı ve inkarcının, "Keşke toprak olaydım!" diyeceği günde gerçekleşecek olan yakın bir azaba karşı uyardık.

Buyuruyor, Şanı Yüce Rabbimiz Nebe Suresi 40. Ayet-i Kerimesinde. Bilmeyerek itaat etmeyen cahillerden olduğumuzu iddia edemeyeceğimize göre, bilerek yapmayan zalimler olarak yargılanma riskimiz var.

Eyy Şanı Yüce Kudreti sınırsız Allah'ımız, bizleri Sen'in hakkını, Sana itaat ve ibadetle teslim edenlerden eyle. Amin...

Kaynaklar:

Yazı görseli: <https://www.nasa.gov>
<http://www.telifhaklari.gov.tr/Telif-Hakki-Nedir>
<http://kuran.diyaret.gov.tr>
<http://www.ilayevmilkiyame.com/2014/sarki-sozleri/>

Yaşadığımız İslam Bizi Hesap Gününde Kurtarır mı?

Lafa gelince, büyük bir çoğunluğumuz

Elhamdülillah Müslümanım

diyerek; hem kendimizle hafiften övünüyor,

hem de Müslümanlar zümresinden sayılarak, inşallah kurtuluşa erecekler arasında olduğumuzun umuduyla,

bir güvenlik ve esenlik duygusunu yaşıyor.

Müslümanım demekle iş bitmiyor ki!

Müslümanca yaşayabiliyor muyuz?

Yaşadığımız İslam, gerçek İslam niteliklerini taşıyor mu?

Temel naslarından koparılmış ve beşeri sistemlerin keyfi kadar uygulanmaya mahkum edilmiş bu haliyle, Allah'ın emrini ve Peygamber aleyhisselamın kavlini karşılıyor mu?

İman ettiğimiz Kur'an-ı Kerim'de, Yüce Allah "**Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.**" (Zariyat/56) şeklinde buyuruyor. Bizlerde Müslüman olarak **İla-yı Kelimetullah** ile, yani Allah'ın hükmünü yaymak ve yüceltmekle yükümlü olduğumuzu biliyor ve görev kabul ediyoruz.

Peki öyle mi yapıyor ve yaşıyoruz?!

Daha da kötüsü, yapamadıklarımızın ve yaşayamadıklarımızın hiç olmazsa sancısını hissederek, derdiyle dertleniyor muyuz?

Belki de en kötüsü ve tehlikelisi, yaşadığımız çarpık durumu normalinde ötesinde, ideal İslam zannederek, üstelik pazarlamasını yapmaya da kalkmıyor muyuz?

Bizlere normal durumu hatırlatanlara ise, deli muamelesi yaparak nereye gittiğimizi zannediyoruz?

Rabbimiz de, Tekvir Suresi 26. Ayet-i Kerimesinde hepimize soruyor zaten:

Nereye gidiyorsunuz?

Sorunumuzu doğru teşhis edebilmek için, acizane tespitlerimi arz edeyim:

Allah'a karşı olan kulluk vazifelerimiz 3 temel daire içinde şekilleniyor. Bu dairelerin birbirlerine etkileri olmakla beraber, belirgin çizgilerle ayrılabilirler da gösteriyorlar.

En içte ve merkezde, doğrudan nefsimizle birlikte ve en muktedir olabildiğimiz kulluk halkamız var. Hemen her konuda karar alıp uygulayabildiğimiz, nefsimize olan hakimiyetimiz ölçüsünde takvaya sahip olabildiğimiz yeri kastediyorum. Namaz kılmak, oruç tutmak, haramdan kaçınmak, meşru ve faydalı işlere yönelip hayra çalışmak gibi.

İkinci halkada, sorumluluğumuz altında olan veya sorumluluğu altında yaşadığımız en yakın aile ve akrabalarımız geliyor. Onlarla birlikte olan yaşantımızda, İslami değerleri koruyup gözeterek yaşamanın zorlukları olsa da, nefsimizden sonra en çok etkileyebildiğimiz çevre olduğu için, gücümüz ve etkimiz oranında sorumlu tutuluyoruz. Aile büyüklerinin helal rızık getirmesi, eğitim, barınma, evlendirme ve iyiliği emredip kötülükten sakındırması gibi.

Üçüncü halkada toplumsal rolümüz ve Allah'ın muradını toplumsal uygulamalara yansıtmamız değerlendiriliyor. Toplu ibadet ve sorumluluklar, sosyal adalet ve dayanışma, kamu hukuku bu halkada oluşuyor.

Balığın baştan kokması misali,

bizler kendi nefsimizde zaaf göstermeye devam ettikçe,

tıpkı göle atılan taş gibi, yansımaları dalga dalga etrafa yayılıyor,

önce aile yapımız fesada maruz kalıyor,

sonra toplumsal dinamiklerimiz sarsılıyor ve başkalaşmış tuhaf bir cemiyete dönüşüyoruz.

Toplumsal yaşantımızda İslam'dan vazgeçeli çok oldu,

sembolik ritüeller düzeyinde ve suya sabuna dokunmayan etkinlikler ve değerler dışında,

İslami hayat tarihte nostalji, bugün için söylendiğinde ise ütopya ilan edilir hale geldi.

Ailemizde İslami hayat can çekişiyor!

Çünkü yoğun saldırı altında.

Şeytan ve şeytanın en etkili askerleri TV, sosyal medya, moda, trend, internet vb süslü isimlerle gelip zehrini kusuyor 7 gün 24 saat durmadan.

Erkekleşen kadınlar ve kadınlaşan erkekler arasında, herkesten başkalaşan çocuklarımızı çoktan ele geçirmişler de haberimiz yok.

Geriye, her fırsatta azmaya namzet olan nefsiyle mücadele edebilmek için baş başa bile kalamayan,

çünkü etrafı kuşatılmış ve İslam'a dair ne varsa zor gösterilmiş zamane Müslümanları kalıyor.

İnandığı gibi yaşamayan Müslüman, yaşadığı gibi inanmaya başlıyor.

Allah'ın ve Resulünün hayata dair emirlerinin büyük bir kısmını görmezden geldiğimiz gibi, haddimizi çok aşan, mahşerdeki hesabı da korkunç olacak işleri yapmaktan geri durmuyoruz.

Buyurun size bir örnek:

Vakıflar, İslam'ın en köklü müesseselerinden birisidir. Sadece Allah rızası için kurulmuş hizmet, sosyal dayanışma ve hayır kurumlarıdır.

Faiz ise, Allah'ın ve Peygamberinin şiddetle lanetlediği ve Bakara Suresi 278. ayetinde de ifade edildiği üzere, faizcilere karşı Allah ve Resulünün savaş açtığı pis bir iştir.

Peki biz ne yaptık?

Osmanlı'dan miras kalan vakıflardan; satılan, işgal edilen veya talan edilenlerin dışında ayakta kalabilenlerin kaynaklarıyla Vakıflar Bankasını kurduk.

Yani, Allah rızası için kurulan vakıfların imkanlarını kullanarak, Allah'a ve Resulüne savaş açan en büyük faiz merkezlerinden birisi haline getirdik.

Bundan daha büyük bir manevi cinayet olabilir mi?

Hristiyan Batı ülkelerinden devşirilen kanunlarla yaşamaya zorlanıyoruz. Bu yüzden en büyük günahların aleni işlenilmesinde bir sorun görülmediği gibi, kumar ve faiz gibi haramları kurumsal işletmeler haline getirmişiz.

Domuzu resmen kasaplık hayvan ilan etmişiz, daha ne olsun!

İslam sadece bireysel ibadetler ölçüsünde yaşanabiliyor, İslamın hayata dair esasları gündemimizden çikalı çok olmuş.

Birileri gerçeği hatırlatmaya kalktığında ise rahatımız bozuluyor,

zorumuza gidiyor,

buz gibi gerçekler karşısında titreyip kendimize geleceğimize,

inkar ve karalama yoluna giderek sadece kendimizi kandırıyoruz.

Ahiret ve hesap günü zannettiğimizden çok daha yakındır.

Ölüm her an ensemizde ve dünya imtihanı her an sona erebilecek durumdadır.

Cennet ucuz değil, cehennem dahi lüzumsuz değildir.

(Bediüzzaman Said Nursi)

Kendi nefsimden kaynaklanan günah ve sorumluluklarımı az çok biliyor ve ümit ile korku arasında yaşıyorum zaten.

Beni asıl endişelendiren konu, İslam'ın geçersiz kılındığı, İslami değerlerin ve kurumların yerle bir edildiği bu halden payıma düşen hisselerin, ne kadar büyük ve hesabının da korkunç olabileceğidir.

Geçmiş kavimlerin ayrı ayrı helak edilmelerine neden olan her bir günah ve haramların,

günümüzde alenen, toplu halde, hayasızca yapılmasından dolayı,

payımıza düşen azaptan ancak Allah'a sığınırız. Yoksa halimiz nice olur?

Allah kulunu imtihan eder de, kulları bu kadar ölçsüz ve kayıtsız davranarak,

Allah'ın sabrını ve merhametini imtihan etmeye cür'et edebilir mi?

Cahil cesur olur derler. Bizler hem cahil, hem de nefsimize zulmedenlerden olduk.

Allah'ım;

Sen bizleri gerçek hidayete erdir, kendisine ve nesline zulüm edenlerden ayır.

Bizleri ve yöneticilerimizi doğrulukta birleştir, haram işlerden uzaklaştır.

Sen'in ve Sevgili Resulünün hükmünü her yerde kaim eylemeyi nasip et.

Amin...

Görsel kaynağı:

<https://www.theatlantic.com/photo/2017/12/2017-the-year-in-volcanic-activity/548273/>

Medeniyet Konforumuzun Kahramanları: Hizmet Sektörü

Hayatımızı kuşatan her alanda, hizmet sektörünün nimetlerinden yararlanıyoruz. Bizlere, medeniyetin konforunu gerçek anlamda yaşatanların önemli bir kısmını da, hizmet sektörü oluşturuyor. Teknolojiyi, makineleri, malları ve hizmetleri bizlere ulaştıran, doğrudan veya dolaylı kullanımla faydalandıran, kendi kendimize çözemeyeceğimiz sorun ve ihtiyaçlarımızı gideren kesim, yine hizmet sektörü oluyor.

Günlük yaşantımızda, hizmet sektörünün kurumsal uygulamalarından (güvenlik, sağlık, eğitim gibi) genellikle kamu kaynakları sayesinde yararlanıyoruz. Tercihli ve doğrudan ödemeli kişisel hizmetler ise, hayatımıza renk ve değer katan, huzur ve mutluluğa yol açan etkiler sunuyor. Kuaförlük, berberlik, terzilik gibi kişiye özel, ücretli hizmetlerden bahsediyorum. Bu tip hizmetlerin kendilerine

olduğu kadar, hizmetleri sunan emektarlarına karşı da bir bağlılık ve güven ilişkisi kurularak, yıllarca devam edilebiliyor. Mesela, güzel bir saç tıraşının verdiği tazelenme, huzur ve öz güven duyguları kıymetli şeylerdendir. Stresten uzaklaşmamıza, kendimizi mutlu ve değerli hissetmemize yardımcı olur. Hanımefendilerin, bunaldıkları zamanlarda soluğu kuaförlerde almaları da, çok iyi bilinen vakıalar arasındadır. Hizmet sunumu ve alımı sırasında yaşadığımız sosyal etkileşimlerin, yakın çevremizle sosyal bağlarımızı güçlendirmesi kadar, psikolojik terapi, danışmanlık ve istişare gibi bireysel faydaları da olur.

Yüksek nitelikli, özel eğitim ve beceri isteyen sağlık ve eğitim gibi meslekler ile, riskleri oldukça yüksek olan fakat, toplum yararına yapılması gereken güvenlik gibi hizmet dalı mensuplarının, genel olarak saygınlıklarına uygun toplumsal muamele gördüklerini ve imkan dahilinde maddi karşılıklarını da aldıklarını söyleyebiliriz. Bu ifadeyle; her şeyin yolunda gittiğini, gelir dağılımının tam adaletli olduğunu, saydığım ve benzeri nitelikli hizmet mensuplarının hakkettiği maddi karşılık ve saygınlığı en üst düzeyde görebildiklerini iddia etmiyorum. Sadece diğer hizmet gruplarına göre daha etkili ve korunaklı bir yapıda olabildiklerini söylemeye çalışıyorum.

Birde, doğrudan ücretini ödemediğimiz, dolaylı yollardan finansmanına katıldığımız, temel hizmet alanlarında çalışan insanlarımız var. İşte bu yazımla, haklarını teslim etmeye çalıştığım, önemlerini ve değerlerini vurgulamak istediğim kahramanlar onlardır. Binalarımızın önlerini ve sokaklarımızı süpüren, çöplerimizi yaz-kış durmadan taşıyıp kaldıran, bulunduğumuz veya gittiğimiz mekanların yaşanabilir ve ferah durumda olmasını sağlayan, sistemlerin bakımlarını yaparak çalışır durumda tutan, mekanlarımızı ısıtan, bize medeniyetin konforunu gerçek anlamda yaşatan kahramanlarımız. Umuma açık bir yerde, ihtiyaç duyduğunuz anda gittiğiniz WC'nin; tertemiz, havalandırılıp kötü kokulardan arınmış, tuvalet kağıdı ve diğer eksikleri tamamlanmış ve sanki o gün ilk defa siz kullanıyormuşsunuz gibi olması, küçük ama çok önemli bir mutluluk kaynağı değil midir? Okullarımızı temizleyip çocuklarımıza sağlıklı ortamlar sağlayanlar, hastanelerimizi temiz ve bakımlı tutarak insani beklentilerimizi karşılayanlar, camilerimizi havadar ve nezih kılarak huşu ile ibadet edebileceğimiz imkanları sunanlar, alış veriş merkezlerinde ışıltılı ferah mekanların hep aynı düzen ve temizlik içinde kalmasını sağlayanlar, gizli kahramanlarımız değil midir?

Her gün yanlarından geçip gittiğimiz, yoklarmış gibi görmezden gelebildiğimiz bu kahramanların farkında olalım. Onlara, yaptıkları basit gibi görülen ama çok değerli işlerini sevgiyle, mutlulukla yapabilmeleri için, gerekli moral ve motivasyon kaynakları olalım. Tebessümle söylenen bir merhaba, kolay gelsin, eline sağlık, teşekkür ederim gibi minnet ve sevgi sözcüklerinin bize maliyeti sıfır, kazancı ise paha biçilmez olacaktır. Genelde düşük gelir, ağır iş sarmalında hayat mücadelesi veren bu insanlarımıza, en azından manen destek olalım. İnsana yaraşır ve medeni şartlarda yaşamamızın sürekliliğinde onların çok büyük emeği oldu ve olmaya da devam ediyor. Onlara işlerinde yardımcı ve kolaylayıcı olalım, mümkün olduğu kadar duyarlı davranarak gereksiz zahmet vermeyelim.

Merak ederek, Diyanetin web sitesinden Rabbimizin Kelamı Kur'anı Kerim'de "hizmet" ifadesinin kaç yerde geçtiğini sorguladığımda 22 sonucunu aldım. O ayetlerden birisi de Casiye Suresi 13. ayeti "*Göklerdeki ve yerdeki her şeyi kendi katından (bir nimet olarak) sizin hizmetinize verendir. Elbette bunda düşünen bir toplum için deliller vardır.*" Yani bir yönüyle, hizmet sağlayıcıları Rabbimizin insanlığa nimet olarak verdiği hizmetlerin sebepleri arasına girdiği için, kutsal bir görevi de ifa etmiş oluyorlar. Allah'ın takdirinin ve nimetlerinin uygulayıcıları arasında yer almakta, ayrı bir şeref ve onur kaynağıdır. Biricik Önderimiz ve Dünya-Ahiret Rehberimiz Sevgili Peygamberimizin (s.a.v.) en çok bilinen hadis-i şeriflerinden birisi de "*İnsanların en hayırlısı, insanlara faydalı olandır.*" değil midir?

İnsanlarımıza faydalı hizmetler üreten kahramanlarımızın farkında olalım, emeklerini takdir ve teşekkürle karşılayalım. Eleştirilerimizi zaten cömertçe yapmaktan pek geri kalmıyoruz. Bari, takdir ve teşekkür cimrilerinden olmayalım. Bu yazımı, küçük bir vefa ve minnet borcu olarak, hizmet sektörünün emektar kahramanlarına adıyorum. Allah-u Teala cümlesinden razı olsun vesselam...

Yeter Artık! Daha Fazla Domuz Yemek İstemiyoruz!

TAKDİM

Yazımın başlığı oldukça itici ve korkunç değil mi? **Acı ama gerçek bu!** Hepimiz öyle veya böyle, **domuz veya domuz katkılı** ürünleri yiyip-içiyor, giyinip kuşanıyoruz maalesef. Rabbimiz kurtarsın, bilip bilmeden yediğimiz bu melanetten bizleri muhafaza etsin. Sözde dualarımız öyle de, filili duamız yani davranışlarımızda öyle mi? Oy vererek kendimize yönetici yaptıklarımız, gereken duyarlılığı gösteriyor mu? Daha da önemlisi, bizler yöneticilerimizi bu konuda yeterince uyarıp denetliyor muyuz? Yoksa hem ağlarım, hem giderim diyen gelinlerin sessiz kabulü gibi ve tıpkı faizle iç içe yaşamaya alıştığımız gibi, zınayı suç olmaktan çıkardığımız gibi daha bir çok konuda, Allah'ın ve Peygamberinin açıkça lanetlediği fiilleri işlemeye devam edecek kadar **cesur** muyuz!?

Allah-u Teala, biz kullarına verdiği sayısız nimetleriyle bütün ihtiyaçlarımızı meşru yollardan giderebileceğimiz bir atmosfer yaratmıştır. *“Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiyin! Şeytanın izinden yürümeyin. Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.”* (el-Bakara 2/168 ve 172; el-A’râf 7/157; el-Mü’minûn 23/51). Yasaklanan şeyler genellikle zararlı ve aşırılık içeren madde veya haller şeklinde karşımıza çıkıyor. Bir Müslüman için, açıkça zararını görmese bile, sırf Allah ve Resulü emrettiği için bir şeyden kaçınmak, inancının gereğidir. Cuma namazı vaktinde, işini gücünü bırakıp ibadete gitmesi gibi. Kaçındığı şeyin aynı zamanda zararlı olduğunu görmesi de, İlahi bir lütuf ve güzellik olarak şuurunu arttırır, daha iyi bir insan ve Müslüman olabilmesi için teşvik eder. Domuz ve alkolden kaçınmak gibi.

İSLAMDA DOMUZUN HÜKMÜ

Domuzun, İslamda tamamıyla yasaklanmış bir hayvan türü olduğunu ve Kur’anı Kerim’de açıkça belirtildiğini görüyoruz. *“Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah’tan başkası adına kesileni haram kıldı”* (el-Bakara 2/173; en-Nahl 16/115; ayrıca bk. el-Mâide 5/3; el-En’âm 6/145).

Yenilmesi Müslümanlara açıkça haram kılınanlar;

1. Ölmüş hayvanlar (leş hükmündekiler)
2. Kan ve kandan yapılan yiyecekler
3. Domuz ve domuz ürünleri
4. Allah’ın adı anılarak kesilmeyen veya Allah’tan başka bir şeyin adına kesilen her türlü hayvan (koyun ve dana bile olsa)

Kur’ân-ı Kerîm’de etinin haram olduğu belirtilen tek hayvan domuzdur. Et yiyen diğer yırtıcı hayvanlarla ilgili yasak ise sünnet ve içtihadı dayanmaktadır. Domuz, Müslümanlar için hukuken değer taşıyan (mütekavvim) mallardan değildir. Ayrıca şarabın, leşin, domuzun ve putların satımının haram olduğunu ifade eden sahih hadisler mevcuttur (Buhârî, “Büyû”, 102, 112; Müslim, “Müsâkat”, 71; Ebû Dâvûd, “Büyû”, 64). Bu hadislere dayanarak İslam hukukçuları domuzun alım satımının haram olduğuna hükmetmişlerdir. Domuzun hiç bir ürünü, endüstriyel işlemlerden geçmiş olsa bile kullanılamaz.

Domuzla ilgili önemli bir konuda, A’raf Suresinde de (162-165) anlatıldığı üzere, Kudüs yakınlarındaki “Eyle” beldesinde yaşayan Yahudi kavminin Cumartesi günleri balık avlamaları açıkça yasaklandığı halde, önce hile yolu ile balıkları havuzlarda hapsedip Pazar günleri toplayarak, sonra da açıktan ve fütursuzca Cumartesi günleri bolca balık avlayarak Allah’ın emir ve yasaklarını çiğnemeleri sonucu, bir gece kudreti sonsuz Rabbimizin “ol” demesiyle maymunlara dönüşmesidir. Konuyla ilgili diğer Ayet-i Kerimelerden birisi de Maide Suresi 60. Ayetidir: *“De ki: “Allah katında cezası bundan daha kötü olanı size haber vereyim mi? Onlar, Allah’ın lânetlediği ve gazap ettiği, bir kısmını maymunlara ve domuzlara çevirdiği, tâguta tapan kimselerdir. İşte bunlar, yeri daha kötü olanlar ve doğru yoldan daha fazla sapmış bulunanlardır.”*

Konu oldukça açık ve net olduğu için, **İslami** hükümlerle ilgili kısmını bu kadarla bırakıyorum. Kısaca **Yahudilikte** de domuzun kesinlikle yasaklandığını, **Hristiyanlıkta** ise başlangıçta yasaklandığını, sevilmeyip horlandığını ancak, Hristiyanlığın daha kolay yayılmasını isteyen **Pavlus** tarafından yazılan *“çarşıda satılan her şeyin yenebileceği”* lafiyla meşrulaştırıldığını söyleyebiliriz. Dileyen kaynaklardan ayrıntılı olarak inceleyebilir.

Aşağıdaki videoda, Müslüman olmayan bir bilim insanının, neden domuz yenilmemesi gerektiğiyle ilgili, çok anlamlı bir konuşması var. Domuzların, aslında ne kadar sağlıksız ve tehlikeli olduğunu, Allah-u Teala'nın pislikten ve hastalıklardan korunmamız için bizlere yasakladığını burada da görüyoruz.

DOMUZ ÜRETİMİ VE TÜKETİMİ NEDEN TERCİH EDİLİYOR?

Domuz ve domuz ürünleri ile ilgili verileri, mümkün olduğu kadar batılı kaynaklardan, yani domuzları besleyip her şekilde kullanmaya özen gösterenlerden toparlamaya çalıştım. Domuza muhalefet edenler arasında yine batılı bilim adamları ve PETA gibi vejeteryan organizasyonlarının verilerini de inceledim.

Domuz ve domuz ürünlerinin tercih edilmesinin en önemli nedeni maliyet uygunluğu, yani ekonomik olmasıdır. Kısaca domuzların önemli özelliklerini sıralarsak;

Dişi domuzlar **170 ila 220** gün civarında doğurganlık çağına giriyor.

Domuzların gebeliği **114** gün kadar sürüyor. Yani istenirse bir domuzdan **yılda 3 batın** yavru alınıyor.

Domuzlar bir batında **12-13** civarında yavru verebiliyor.

Doğumda 1-1,5 kilo civarında olan yavrular, iyi bir beslenmeyle **4 aylık olduğunda 130 kiloyu geçerek**, kesilmek üzere mezbahalara gönderiliyor.

Gördüğünüz gibi; koyun, keçi ve büyükbaş hayvanlardan hiç birisi, hızlı üreme ve büyüme açısından domuzla rekabet edemez. Üstelik, domuzlar cam dışında **her şeyi**, ama her şeyi yiyebilecek mahluklardır. **Yavruları** da dahil, her türlü **hayvan leşini** ve atık maddeleri yiyerek beslenebiliyorlar.

Hollandalı yazar **Christien Meindersma**, tek bir domuzdan ne kadar ürün çeşidi çıktığını araştırmış, tam 3 yıl boyunca. Sonunda araştırmasını kitap halinde yayınlamış ve macerasını TED platformunda anlatmış. Türkçe alt yazılı videosu aşağıda. Domuzdan sağlanan maddelerin, tam **185** ayrı ürünün yapımında kullanıldığını tespit etmiş. Kendisi domuzlara hayranlık duyarak anlatıyor ama, ben izledikçe **dehşet** içinde kaldım. Meğerse her bir yanımız, evlerimiz ve mutfaklarımız domuzla işgal edilmiş bile!

DOMUZLARDA ZULÜM ALTINDA

Sonsuz ve sınırsız kar hırsıyla gözleri dönmüş, vahşi kapitalist insanların ve firmaların yaptıklarını görünce, tiksindiğimiz domuzlara da acımak ve üzölmek zorunda kalıyoruz. Allah'ın kendince uygun gördüğü hikmetlere binaen, hem insanlara ve doğaya belki bir nevi çöp arabası gibi hizmet etmek, hem de sağladığı faydaların yanı sıra, zararlarıyla da bir imtihan kaynağı olmak üzere, yaratıp yer yüzünde var ettiği domuzların olağan getirilerini dahi yetersiz görüp, daha fazla kar elde etmek için, resmen işkence altında besleyip büyütüyorlar.

Tıpkı, sözüm ona modern üretim ve mezbaha sistemlerinde zulüm gören milyonlarca kümes hayvanları, büyükbaş ve küçükbaş hayvanların çile yolculuğu gibi, domuzlarda insafsız uygulamalardan payını alıyor.

Yavrularını henüz 10 günlük iken annelerinden ayırarak, anestezi yapmadan vahşice erkeklerin testislerini kopartıp iğdiş ediyorlar. Kulaklarını ve kuyruklarını kesiyorlar. Dişlerini söküyorlar. Sırf daha hızlı büyüsünler ve birbirlerini yemeye başlamasınlar diye.

Damızlık seçtiklerini, daracık ve sadece yatabilecekleri uzunlukta demir kafeslerde 3-4 yıl boyunca hareketsiz tutuyorlar. Sürekli yavrulayıp çoğalmaları için. İşkence gibi başlayıp devam eden kısa hayatları, zalimane uygulamalarla birlikte en sonunda mezbahada sona eriyor.

DÜNYA'DA DOMUZ ÜRETİMİ

Dünyada Domuz üretimi ile ilgili bulabildiğim en güncel verileri, Amerikan domuz üretim ve

değerleme örgütünün sitesinden aldım. Kaynaklarda site bağlantısı da yer alıyor. 2017 yılında Dünya genelinde **103.894 Milyon Ton** domuz eti ve domuz ürünü elde edilmiş.

Top 10 Pork-Producing Countries			
Thousand Metric Tons			
		2016	2017*
1	China	52,990	52,750
2	European Union	23,400	23,450
3	United States	11,319	11,844
4	Brazil	3,700	3,815
5	Russia	2,870	3,000
6	Vietnam	2,675	2,750
7	Canada	1,955	1,950
8	Philippines	1,540	1,610
9	Mexico	1,376	1,420
10	South Korea	1,266	1,305

*USDA FAS Forecast

Source: USDA Foreign Agricultural Service

Updated: 8.14.17

pork
checkoff. **Quick Facts**

Çin, Amerika ve **Avrupa**'nın dünyadaki toplam **domuz üretiminin** yaklaşık **%85**'ini sağladığını görüyoruz.

Top 10 Pork-Producing Countries – 2016

- China
- European Union
- United States
- Brazil
- Russia
- Vietnam
- Canada
- Philippines
- Mexico
- South Korea

Source: USDA Foreign
Agricultural Service.
Updated: 8.14.17

PORK
CHECKOUT **Quick Facts**

Avrupa birliğinin resmi sitesindeki istatistik veritabanından aldığım tablolardan, aşağıdaki grafiği oluşturdum. Yukarıdaki Amerikan verisiyle arasındaki fark, mezbaaha dışında kesilen hayvanlardan kaynaklanıyor. Önemli bir fark olmadığı için dikkate almadım. Gördüğünüz gibi, **2016 yılında Avrupa genelinde üretilen 32,19 milyon ton kırmızı etin %73'ü domuzdan elde edilmiş!** Benzer durumun aynı şekilde devam ettiğini söylememize gerek yoktur sanırım.

2015 VE 2016 YILLARINDA AVRUPA BÖLGESİNDE MEZBAHADA KESİLEN HAYVANLARDAN ÜRETİLEN ETLER

TÜRKİYE'DE DOMUZ ÜRETİMİ

Ülkemizdeki domuz üreticiliği hakkında araştırma yaptığımızda, kısaca şöyle bir tablo ile karşılaşırız: 2000'li yıllara kadar bu alanda tam bir rahatlık ve boşvermişlik durumu yaşanmış. Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde kurulan ve farklı kaynaklara göre sayısı 30 ila 90 arasında bulunan Domuz çiftliklerinde yıllarca denetleme yapılmadan domuz üretilmiş. Bu domuzların etleri, ucuza mal edilen salam, sucuk ve sosisler olarak veya toplu tüketim yerlerine el altından satılarak kullanılmış. Bir kısmı turist ve gayri Müslimlere domuz eti olarak temin edilmiş. 2006 yılı civarında çıkarılan yönetmelikler ve daha sıkı takiplerle, açıktan domuz yetiştiren çiftliklerin büyük bir kısmı şartları yetersiz bulunarak kapatılmış. Ülke genelinde resmi izinle çalışan 2-3 domuz çiftliği ve Antalya'da ruhsatlı bir domuz mezbahası kaldığı anlaşılmıştır. Halen, gizlice üretilen veya avcılar tarafından vurularak satılan yabani domuzlardan çıkan etlerin, miktarları hakkında sağlıklı bir bilgi olmadığı ancak, beklenenden çok fazla olduğu söylenmektedir.

2008 yılında İngiliz BBC televizyonu tarafından ülkemizde yapılan çekim ve röportajın videosunu aşağıda paylaşıyorum. İzleyince rahatsız olduğum şeyleri de söylemezsem içimde büyük dert olacak:

1- Sanki, 2002 yılına kadar Türkiye'nin domuzlarla bir alıp veremediği olmamış ve gayet rahat üretiliyormuş gibi söylenmesi beni çok ürküttü. Geçmişte neler ve ne kadar pis şeyler yedirmişler bizlere.

2- Domuz üretenler ve spiker, Türkiye'nin AB'ye girebilmek için diğer hayvanlarla beraber domuzların da yasal zemine eklendiğini, ama pratikte domuzcuların zora koşularak kapanmaya itildiğini iddia ediyorlar. Beni asıl üzen görüntü ise, İstanbul İl Tarım Müdürlüğünü temsil eden kişinin sözlerinde sergilediği *"bizim domuzla ve domuzcularla bir sorunumuz yok, onlar gerekli şartları sağlasın yeter"* sözlerinde ortaya konulan eziklik ve İslam toplumu adına yaşatılan zavallılıktır. Sözde İslam Dünyasının lider ülkesiyiz ama, ismi ve kendi batasıca Avrupa Birliği'nin hoşuna gitmesi için, lanetlik hayvan domuzu da kasaplık hayvanlar arasına ekleme zilletliğini hep birlikte yaşıyoruz artık. *"Ey iman edenler! Öldürülenler hakkında size kısas farz kılındı."* (Bakara 177) ve *"Ey akıl sahipleri! Kısasta sizin için hayat vardır. Umulur ki (bu hükme uyarak) korunursunuz."* (Bakara 178) Diyerek, bize huzurun ve adaletin yolunu emreden Rabbimizin dediğini yapmadık, Avrupa'ya uyum olsun diye **idamı** kaldırdık. Şimdi ise; çocuklarımızın canını ve namusunu kirleten **sapıkları**, vahşice cinayet işleyen gözü dönmüşleri ve **15 Temmuz**'da olduğu gibi, hem cinayet işleyen hem de vatanımıza **hiyanetlik** eden alçakları, sadece hapiste **beslemek** zorunda kalıyoruz! **Ayasofya'yı** müze yaptık, atamız **Fatih Sultan Mehmet Han**'ın bedduaları ve **lanetiyle** kendimizi kıyamete kadar zalimlerden eyledik. Modern hayata aykırı, Avrupa'da yasak değil diyerek, **zinayı** suç olmaktan çıkardık, aile yapımızın altına dinamit koymuş olduk. Ne namus hakkı aranır oldu, ne de **evliliklerin** ömrü ve bir değeri kaldı. Ezcümle, kahir ekseriyeti Müslüman bir toplumun manevi değerleri yok sayılmadan, Allah'ın lanetlediği domuzu bizde lanetliyor ve **gıda** cinsinden görmüyoruz diyemez miyiz? Azınlık ve ateistlerin domuz yeme hakkı ne olacak diye, kimse domuzluk yapmasın. İlla domuz yiyeceğim, ben Müslümanlardan değilim diyenlerin, domuz yemesine izin ve imkan verilecek düzenlemenin yapılabileceğini, domuz gibi biliyorlar aslında.

3- İstanbul'da açık kalan son domuz kasabı tanıtımıyla röportaj yaptıkları **Lazari Kozmaoğlu** isimli herifin, *"Vallah alamzsak, bu işi bırakıcaz."* şeklinde, sözüne Allah'ın adıyla başlaması çok zoruma gitti. İnançımıza göre lanetlik bir iş yapan bu adamın, Allah'ın adını işiyle birlikte anması ne kadar çirkin ve sefilce bir haldir. Allah cezasını versin inşallah...

Avrupa Birliğine uyum çalışmaları içinde, mevzuatımızda bu pis hayvana da **"kasaplık hayvan"** statüsü verilerek meşrulaştırılmıştır.

TÜRK GIDA KODEKSİ ÇİĞ KIRMIZI ET VE HAZIRLANMIŞ KIRMIZI ET KARIŞIMLARI TEBLİĞİ (TEBLİĞ NO: 2006/31)

MADDE 4 - (1) Bu Tebliğ' de geçen;

a) Kasaplık hayvan: Büyükbaş, küçükbaş hayvanlar ve diğer kasaplık hayvanları,

b) Büyükbaş hayvan: Sığır, manda ve deveyi,

c) Küçükbaş hayvan: Koyun ve keçiyi,

ç) Diğer kasaplık hayvanlar: Domuz, yaban domuzu, at ve tavşanı,

Başka bir yönetmeliğimizde ise bu durumla çelişen ve **sözde** domuz kullanımını engellemeye çalışan maddeler konulmuş:

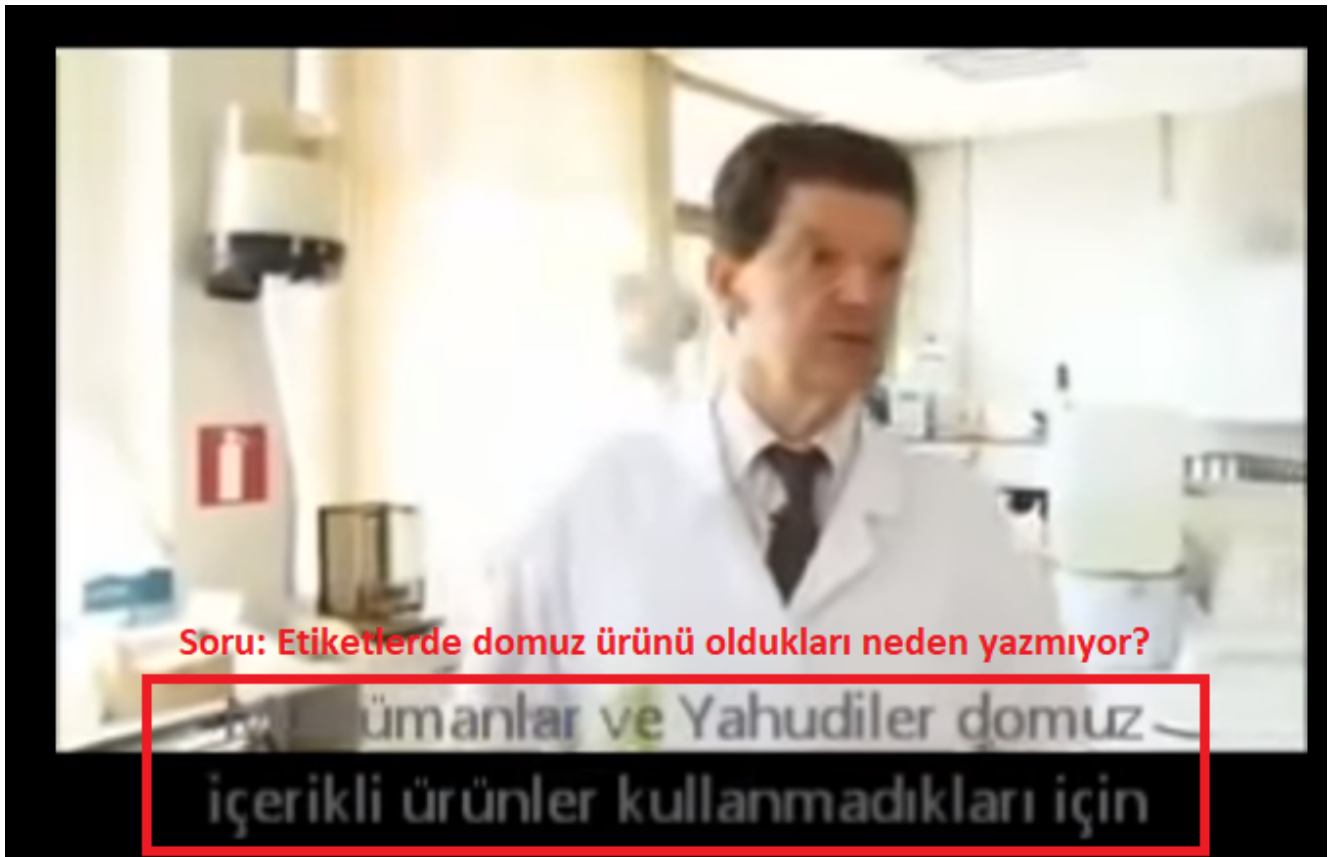
TÜRK GIDA KODEKSİ GIDA KATKI MADDELERİ YÖNETMELİĞİ (2013)

MADDE 6 - (1) Bu Yönetmelik hükümleri ile uyumlu olmayan bir gıda katkı maddesi veya bu gıda katkı maddesini içeren bir gıda piyasaya arz edilemez.

(2) Domuz kaynaklı bir gıda katkı maddesi; gıdalarda, gıda katkı maddelerinde, gıda enzimlerinde ve gıda aroma vericilerinde kullanılamaz.

Gıda Katkı Maddeleri Yönetmeliğindeki bu maddenin pratikte hiç bir anlamı ve etkinliği 2 nedenle yoktur:

1. Domuzdan elde edilen en meşhur ve yaygın şekilde kullanılan madde, **jelatin** olarak bilinen **proteindir**. Doğrudan insan vücuduyla uyumlu ve tek başına gıda niteliğinde olduğu kabul edildiğinden, katkı maddesi olarak tasnif edilmez. Doğrudan **gıda maddesi olarak işlenir**. Ayrıca, her hangi bir jelatin ham maddesinin hangi hayvandan geldiğini ayırt edebilecek laboratuvar testleri, belki de kasıtlı olarak, henüz **icat edilmemiştir**. Yahu, elin gavuru **%100 domuzdan** ürettiği jelatini bile gizleyerek Müslümanları ve Yahudileri kandırmaya çalışıyor. Hiç domuzdan üretildiği tespit edilebilsin ister mi? Bu kareyi aşağıda vereceğim videodan alarak, üzerine soru cümlesini ekledim. Röportaj yapan kişinin sorusuna, bakın nasıl **alçakça** cevap vermiş zalim adam.

2. **Domuzdan** üretilen **gıda katkı maddeleri** aynı zamanda bitkilerden veya diğer hayvanlardan da üretilmektedir. Üreticilerin, içindekiler kısmında yazılan E kodlu gıda katkılarının domuzdan yapılmadığını yazmaları, boş ve tüketicileri aldatmaya yönelik bir iddiadır. Bunların gerçek kaynağıyla ilgili ayrıntılı bildirimler ve yasal takipler eksiktir. Domuz ve domuz yağından üretilen, ayrıca her yerde haklarında uyarılar yayınlanan örnek gıda katkı maddeleri: E100, E110, E120, E140, E141, E153, E210, E213, E214, E216, E234, E252, E270, E280, E325, E326, E327, E334, E335, E336, E337, E422, E430, E431, E432, E433, E434, E435, E436, E440, E470, E471, E472, E473, E474, E475, E476, E477, E478, E481, E482, E483, E491, E492, E493, E494, E495, E542, E570, E572, E631, E635, E904.

Örnek Katkı Maddesi İncelemesi:

Sırf bir örnek olması için, yukarıdaki katkı maddelerinden birisini seçelim. Mesela **E495** olsun. Aşağıda KAYSİS bağlantısını da verdiğim **TÜRK GIDA KODEKSİ GIDA KATKI MADDELERİ YÖNETMELİĞİ**

(2013)'ne göre **BÖLÜM E** GIDA KATEGORİLERİNDE İZİN VERİLEN GIDA KATKI MADDELERİ VE KULLANIM KOŞULLARI tablosunda E 491-495 Sorbitan esterler şeklinde yer alıyor ve karşılığında hiç bir **uyarı veya kısıtlama yok!** Zaten, izin verilenler tablosuna koymuşlar. 5000 mg/kilo veya litre kullanım dozuyla her türlü yiyecek ve içeceğimize katılabilir yani.

[Aynı katkı maddesi için başka bir kaynağa baktığımızda ise şu bilgilerle karşılaşyoruz:](#)

Kaynağı:

Bitkisel veya hayvansal kökenli normal bir yağ asidi olan palmitik asit ve sorbitolden üretilir.

Fonksiyon ve Özellikleri:

Emülgatör ve stabilizör özelliktedir.

Ürünler:

Farklı ürünler içerisinde kullanılır.

Kabul edilebilir günlük alım miktarı:

25 mg/kg vücut ağırlığı

Yan etkileri:

Sorbitan mono palmitat, yan etkileri olmadan metabolize edilen sorbitol ve palmitik asite metabolize edilir.

Kullanımındaki sınırlamalar:

Çoğunlukla bitkisel yağlar kullanılmasına rağmen, hayvansal yağların (**domuz yağı** gibi) kullanımı dışlanamaz. Bundan dolayı; birtakım gruplar, örneğin, etin yanı sıra süt ve süt ürünleri de yemeyen vejeteryenler, **Müslümanlar ve Yahudiler bu ürünlerden uzak durmalıdır.** Sadece üreticiler, yağ asitlerinin kaynağı üzerine detaylı bilgi verebilir. Kimyasal olarak, bitkisel veya hayvansal kaynaklı yağ asitleri aynıdır.

Bu bir facia değilse, başka nedir?

Hem sözde domuz ve domuz katkılarını yasaklıyoruz, hem de açıkça ve ekonomik olduğu için tercihli olarak domuzdan üretilen katkı maddelerini serbestçe kullanma izni veriyoruz. Bunun adı vebaldir, günahdır. Bilerek yapılıyorsa hainliktir, domuzluktur. Sıradan vatandaşın, bit kadar yazılı içindekiler listesi içinden bu maddeleri ve kodlarını görüp ayırabileceğini bekler misiniz?

Laikler ve Sosyetikler Arasında Domuz Eti Yemek Moda Olmuş!

Aşağıda bağlantısını paylaştığım BBC Türkçe haberine göre; tıpkı Müslümanlar gibi, Yahudiler içinde yasaklanmış olan domuz eti, laik Yahudiler tarafından yaygın olarak tüketiliyormuş. "Beyaz et" olarak tanımladıkları domuzları, kendileri ve Hristiyan İsrail vatandaşlarına temin etmek için özel çiftliklerde kurmuşlar.

BBC'nin, yukarıda verdiğim videosuyla ilgili İngilizce haberinde ise, Türkiye açısından korkunç ifadeler var. Haberin linkini yabancı kaynaklar içine de ekledim. "*Bir başka Türk arkadaşım, İslam'ın yasakladığı domuz yemeklerinin, burada laik yüksek sosyete arasında gittikçe popüler olduğunu söyledi.*" Bu hale gelmişiz! Allah sonumuzu hayır etsin. İçimizdeki ahmaklar yüzünden bizleri de helak eylesin.

Domuz Derisinden Ayakkabı ve Montlarda Giymeye Başladık!

Özellikle Çin'den ithal edilen ucuz ayakkabı ve deri mamullerinin büyük bir kısmında, **domuz derisi** kullanıldığı ortaya çıkmış. Buna hiç şaşırmadım, çünkü yukarıdaki tablolarda da göreceğiniz gibi, domuz üretiminde **Çin** tek başına, Dünya piyasasının yarısından fazlasına sahip. Kış kışlığını, Çin Çinliğini yapacakta, bunlara ithalat izni veren makamlarımız bu kadar mı saf ve rahat acaba? İthalat şartlarını domuz derilerini önleyecek şekilde düzenlemek varken, neden Millet'in vebaline giriliyor?

Sırf ucuz diye domuz ürünlerinin piyasada kök salmasına vesile olanları Allah'a havale ediyor ve bu yazıyı okuyanları da, sorgulayıp hesap sormaya davet ediyorum. Kendi adıma ise, dilsiz şeytanlardan olmamak için buraya yazmış bulunuyorum. Haber bağlantısını, yerli kaynaklardan görebilirsiniz.

DOMUZ KONUSUNDA EN BÜYÜK BAŞ BELAMIZ: JELATİN

Jelatinle ilgili bulgularıma yer vermeden önce, bu konuda çok değerli açıklamaları olan **Nurettin Yıldız** hocamızın konuşmasını paylaşıyorum.

Kuzey Amerika Jelatin Üreticileri Enstitüsünün (gelatin-gmia) web sitesinde yayınladığı jelatin el kitabından alıntı yaparak paylaşıyorum:

"Domuz derisi, ABD'de yenilebilir jelatin üretimi için önemli bir ham madde kaynağıdır. Çıkarılmadan önce, ön arıtma için kısa süre gerekmesi ve atık su miktarının en aza indirgenmesi, jelatin üretiminde bu ham maddenin sağladığı önemli ekonomik faktörlerdir. Taze ya da dondurulmuş olarak sunulan domuz derisi, zaten yağ, et ve kılları ayıklanıp düzeltilmiş olarak mezbahalardan işleme tesislerine geliyor. Domuz derisinin kılları genellikle sıcak bir soda çözeltisi ile kazınıyor."

Hayvansal jelatinler 2 tipte üretiliyor. Domuz derisi ve yağından üretim sırasında ilk önce asid kullanılarak ayrıştırma yapıldığından Tip A Jelatin olarak tanımlanıyor. Domuz, Sığır ve diğer hayvanların kemiklerinin parçalanarak önce alkali madde ile ayrıştırılmasıyla veya sığır cinsi derilerin alkali maddelerle işleme başlatılmasıyla da Tip B Jelatin üretiliyor.

Aşağıdaki video İngilizce olmasına rağmen, info-grafik anlatımı nedeniyle kolayca anlaşılıyor. Kollajen olarak tanımlanan Jelatinin nasıl ve nereden üretildiğini, nerelerde kullanıldığını güzelce izah ediyor.

Gerçek görüntülerle **Jelatin nedir?** anlamak isterseniz, en büyük jelatin üreticilerinden birisinin buradaki **tanıtım videosunu** izleyebilirsiniz:

TRT Haber Televizyonunda **Jelatin nedir?** konulu güzel bir program yapılmış. Onu da eklemezsem eksik kalırdı.

JELATİN NASIL YAPILYOR?

Aşağıda, **halal jelatin** ürettiğini belirten bir firmanın sektör sunumundan bir kesit görüyorsunuz. Rakamlar doğru mudur, abartmış olabilirler mi diyerek, AB'nin kendi verileriyle karşılaştırdım. Yukarıda bulunan, dünyada domuz üretimi analizinden de hatırlarsanız, 2016 yılında Avrupa'da kesilen kırmızı etlerin **%73**'ünün Domuzdan sağlandığını resmi verileriyle göstermiştim. Domuzların, en çok karın bölgesi yağları ve derileri tercih edilmekle beraber, tıpkı sığırlar gibi kemiklerinden de jelatin üretilbildiğini bildiğimize göre, kesilen domuzların kemiklerinden sağlanacak jelatinin de hesaba katılması gerekir. O zaman genel olarak, üretilen jelatinin en az **%80** oranında domuzlardan çıkarıldığını rahatlıkla söyleyebiliriz. Ekonomik ve hızlı ayrıştırma avantajları da domuzları özellikle tercih edilir kılıyor.

GELATİN RAW MATERIAL

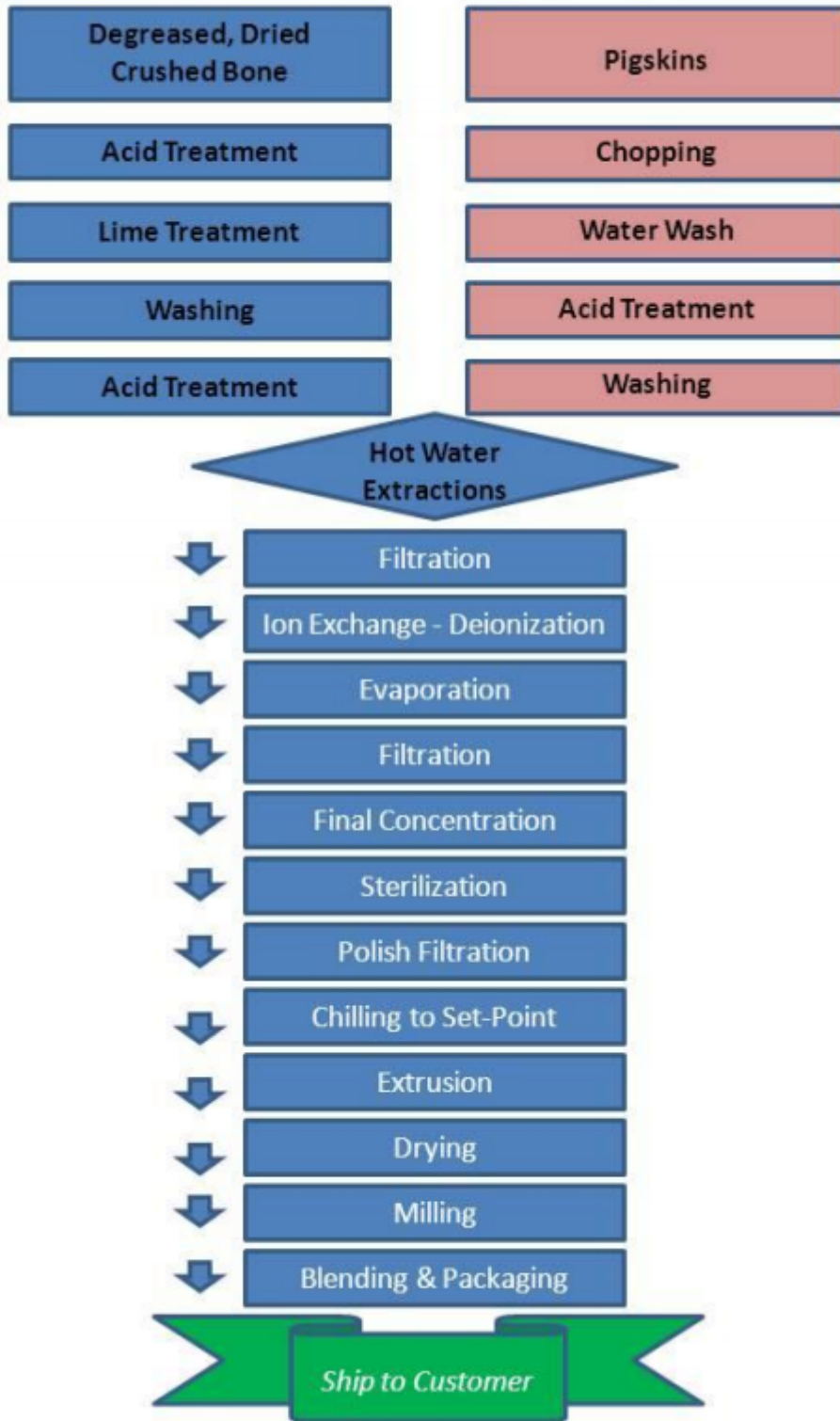
- **80% of the edible gelatin produced in Europe is pure pig-skin gelatin**
- **15% comes from cattle hides**
- **5% comes from pig and cattle bones, poultry & fish**

Halagel Copyrights

Jelatin üreticilerinin tanıtım kitapçığındaki işlem şemasına göre, kırılıp parçalanarak kurutulan, yağlı kısmı giderilen kemikler, çeşitli işlemlerden geçtikten sonra, sıcak suyla ayrıştırma aşamasına geliyor. Domuz derileri de parçalanıp asit ve yıkama gibi işlemlerden sonra, sıcak suyla ayrıştırma noktasına gelmiş oluyor. Bundan sonrası ortak işlemlerle devam ederek, ticari formlarına getirilip paketlenmesiyle **Jelatin Üretim Süreci** sona eriyor.

GELATIN PRODUCTION PROCESS

Almanya'da kurulan, dünyanın en büyük ve eski jelatin üreticilerinden birisi de **GELITA** firmasıdır. Resmi bir kayıt bulamadığım için ispat edemiyorum ancak, **HARIBO** firması ile organik bir ilişkisinin olduğuna kuvvetle inanıyorum. Çünkü vereceğim tanıtım videolarından da göreceğiniz gibi, doğrudan kendi markaları gibi açıkça teşhir ediyorlar. **Gıdalarda jelatin** kullanımını anlattıkları videodan bir görüntüyü alarak buraya ekledim. **Haribo** markasını net olarak görebilirsiniz.

Yukarıda yayınladığım, **Gelita** firmasının Youtube'da bulunan **Jelatin nedir?** konulu tanıtım videosunda da, **ham madde** olarak açıkça **domuz** derisini göstermiş ve anlatmışlar. İlgili kısımdan bir kareyi ekledim.

Aynı

firmanın **Jelatin nasıl yapılır?** konulu videosunda da temel **ham madde** olarak **domuz karnı** gösterilmiş. Jelatini daha çok böyle ürettikleri halde, web sitelerinde domuz yerine **inek** görsellerini kullanmaları sizi bilmem ama, bana tam bir **domuzluk** örneği gibi geliyor. Videodan örnek kare olarak, Türkçe açıklamasını ekledim.

Yabancı bir kanalın yapmış olduğu çekimlerde de **jelatin** üretiminde kullanılan **domuzların** ve bunları insanlardan **gizlemek** için yapılan **domuzlukların** farkına varabilirsiniz. Youtube'da bulunan, Türkçe alt yazılı videosunu buyurun buradan izleyin. Yalnız, Türkçe açıklamadaki jelatin maddesini sadece **E471**'e indirgemelerini ve belirli iki markayı hedef almalarını doğru bulmadığımı belirtmek isterim. Jelatin bir gıda katkısı değil, gıdanın kendisidir çünkü. Ayrıca, içine giremediği paketli işlenmiş gıda ürünü neredeyse kalmamıştır. Bu açıdan, kasıtlı bir ticari amaç gözetildiğini düşünüyorum. Neyse, biz için **esasına** bakalım yine de:

Gelita firmasının **Jelatin nasıl yapılır?** Konulu videosunu da izlerseniz, **domuzun** jelatin üretiminde ne kadar önemli bir **ham madde** olduğuna artık kesin kanaat getirmiş olursunuz.

JELATİN NERELERDE KULLANILIR?

Sadece bu soruya cevap vermek için sayfalarca yazmamız gerekir. Kullanılmadığı bir yer kalmamış neredeyse.

Genel bir gruplama yaparsak eğer, jelatinin kullanıldığı yerleri şöyle sıralayabiliriz:

- A. Gıdalarda
 - a) Doğrudan gıda maddesine katılarak. Örneğin şekerlemeler, tatlılar gibi
 - b) Gıdaların içinde değil üretim süreçlerinde kullanılarak. Örneğin meyve sularının içindeki parçacıkların filtre edilmesi işleminde
- B. Hijyen ve temizlik maddelerinde. Sabun, diş macunu, şampuan vs.
- C. Sağlık teknolojilerinde, aşı ve ilaçların hem içeriğinde hem de üretiminde
- D. Makyaj, kozmetik ve güzellik ürünlerinde
- E. Yaşlılığı önleyici, geciktirici ürünlerde
- F. Biyolojik yakıtlarda, petrol ürünleri ve asfalt üretiminde
- G. Silah sanayisinde
- H. Isıtma ve soğutma sistemleri sanayisinde,
- I. Metal ürünleri işleme ve üretim sanayisinde,
- J. Fotoğraf, baskı ve film ürünlerinde
- K. Evcil hayvanların bakım ve beslenme ürünlerinde

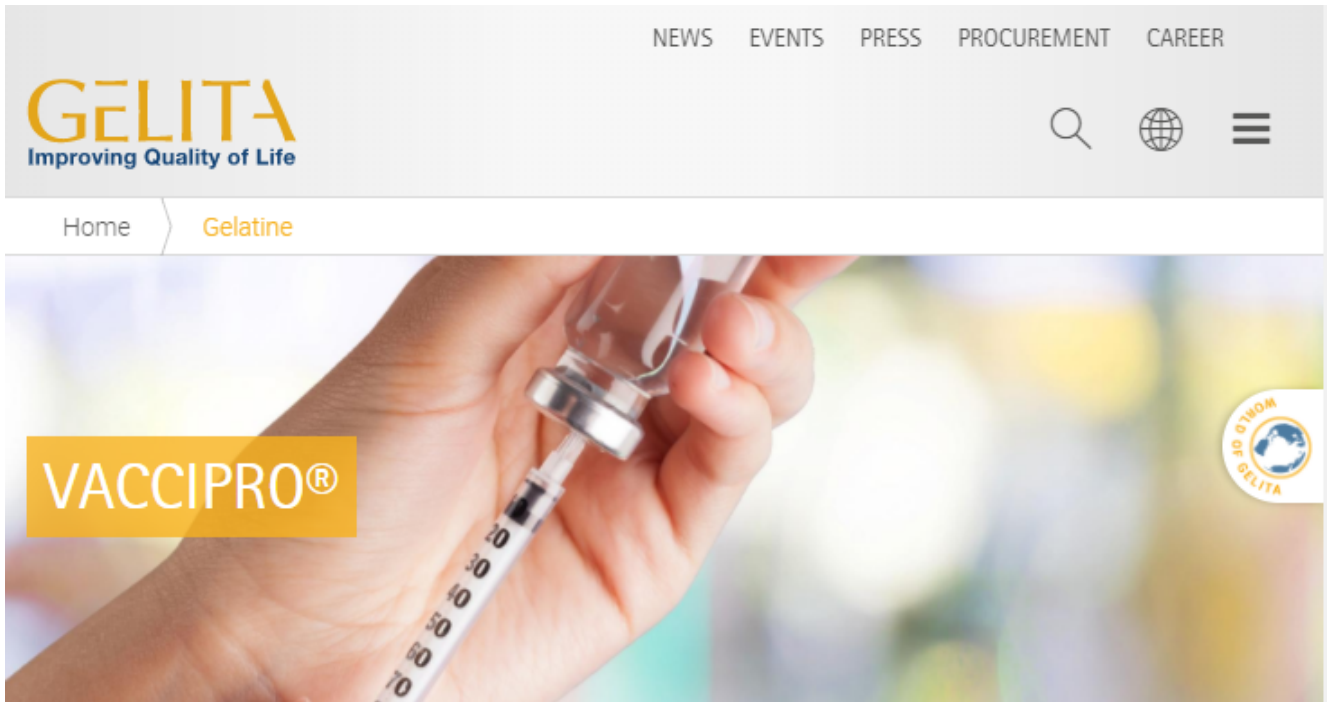
Gördüğünüz gibi, çok kaba bir gruplama yapmış olmama rağmen, eminim **eksik** kalan sektör ve ayrıntılar halen vardır. **Domuz** içermesi nedeniyle, hepsi bizi ilgilendirmekle beraber, özellikle vücudumuza giren **gıda, ilaç ve aşılar** açısından son derece duyarlı ve uyanık olmamız gerekiyor. **Gelita** firmasının gıdalarda **Jelatin** kullanımı ile ilgili videosu, bizlere manevi çığlıklar atarak **uyanık artık** diyor, ama duyabiliyor muyuz acaba?

DOMUZ GRİBİNİN AŞISINDA DA DOMUZ VAR!

Evet, maalesef var. Üstelik sadece **Domuz Gribi (H1N1) aşısında** değil, Avrupa ve Amerika'da üretilen aşılardan bir çoğunda doğrudan içeriğinde veya üretiminde kullanılıyor. Üstelik bunu saklamayı gururla yayınlıyorlar! **Gelita** firmasının ürünlerini ve kullanım alanlarını anlattığı sayfanın en başına aşı teknolojisindeki ürünleri konulmuş. İlgili sayfayı mümkün olduğu kadar aslına sadık kalarak Türkçe çevirisini buraya alıyorum. İnanmayan sitesine giderek inceleyebilir.

*"Gelita'nın Portföyünde benzersiz bir ürünü olan VacciPro, kritik **H1N1 (Domuz Gribi) aşılarının geliştirilmesinde dünyanın önde gelen aşı üreticileri tarafından kullanılmaktadır. Aşı stabilizasyonu için özel olarak optimize edilmiş özel bir kolajen peptid olan VacciPro, yıllar boyunca aşı üretiminde kullanılırken, H1N1 virüsünün son salgını için, modern zamanların en önemli aşı gelişmelerinden birini sunuyor. Son derece yüksek saflık seviyesi ve mükemmel ve tutarlı moleküler ağırlık kontrolü ile, VacciPro antijen stabilizasyonu için idealdir.***

Gelita, USP ve EP gerekliliklerine uygun olarak VacciPro'yu özenle üretmektedir. VacciPro'nun viral temizliği, implante edilebilen cihazlar için FDA (Federal İlaç İdaresi) gerekliliklerini bile aşmaktadır. Ayrıca, VacciPro'nun düşük allerjenik potansiyeli nedeniyle, vücut tarafından yüksek tolerans ve doku hücreleri için bir yakınlık, **enjekte ilaç için ideal bir maddedir. Yüksek stabilizasyon özellikleri ile, VacciPro aşı geliştirme süreci, altın standart olarak küresel aşı üreticileri tarafından tanınır.**

Adamlar her şeyi ayan beyan yazmışlar. **Daha ne desinler!** Benzer şekilde, aşılama yoluyla

dünya nüfusunu azaltmaya çalışan **Bill Gates** gibi **Siyonist-Yahudilerin** sırf bu işler için, milyon dolarlık bütçeler ayırıp vakıflar kurduğundan önceki bir yazımda da (bakınız **Rızkımız Teminat Altında Değil mi?**) bahsetmiştim. Ya kendi yolumuzu açarak kurtuluş ve huzura gideceğiz, ya da başkalarının açtığı yoldan acı, hastalık, günah ve zillet dolu, sonu meçhul yolculuklara katlanacağız. **Acilen** temel ilaç ve aşı sanayimizi geliştirmemiz ve domuza **alternatif** olacak, meşru teknolojik **çözümler üretmemiz** lazımdır. Yoksa bu gidişle hem kendimizi, hem de neslimizi koruma imkanımız kalmayacak. Çocuklarımız ve yetişkinlerimiz domuzdan üretilen aşılarla mikroplardan korunmaya çalışacak, hastalarımız domuz jelatiniyle kaplanmış veya domuz ürünleriyle tatlandırılmış ilaçları içecek, kalp hastalığı olanlarımız da **domuz kalbinden** alınan parçalarla yaşamaya çalışacak. Buna **Müslümanca** yaşamak denirse tabii..

Konunun uzmanları, son yıllarda **kanser** hastalığının anormal şekilde yayılmasının en büyük nedenlerinden birisi olarak, domuz menşeli ürünlerin aşırı kullanımını gösteriyorlar. Çünkü **jelatin** gibi organik ve vücuda yabancı olmayan maddeler yüzünden, **otoimmün** (özsavunma) sisteminin bozulduğunu, **genetik** bütünlüğün ve **hormonal** dengenin sarsıldığını anlatıyorlar. Domuz tüketen toplumlarda fizyolojik ve manevi açıdan **domuzlaşma** eğilimi de artıyor. Çocuklarda cinsel ve duygusal gelişim normal seyirinden çıkıyor. Davranış modelleri değişiyor. Diyabet gibi **metabolik** hastalıkların görülme sıklığı artıyor, kalp-damar hastalıklarının başlangıç yaşları gittikçe düşüyor. Aşırı ilaç kullanımı da eklenince bio-kimyasal **vücut dengesi** kalmıyor. Gereksiz ve ölçsüz kullanılan **antibiyotikler** yüzünden, basit hastalık mikropları bile tedavi edilemez enfeksiyonlara neden olabiliyor. Çiftlik hayvanlarının daha hızlı gelişmesi ve zayıf vermemesi için kullanılan antibiyotik ve **hormon** takviyesi gibi ilaçlarda, et ve süt ürünleriyle birlikte insanlara geçerek yıkıcı etkilerde bulunuyor.

İSLAM DIŞI ÜLKELERDEN GELEN JELATİNLER, NEDEN MUTEBER OLAMAZ?

Yazımın en başında da gösterdiğim gibi; kendiliğinden **ölmüş hayvanlar, kan, domuz ve Allah'ın adı anılmadan kesilen hayvanların etleri** kesin olarak yasaklanmış ve **Rabbimiz** tarafından bizlere **haram** kılınmıştır.

- Avrupa, Çin ve Amerika gibi ülkelerdeki jelatin ve diğer hayvansal gıda katkılarının, kahir ekseriyetle **Domuzdan** yapıldığını cümle alem biliyor artık. Üretimin en az %80-90 oranında domuzdan yapılması ekonomi ve kapitalist dünyanın bir gereği olmuştur.
- Helal kabul edilen hayvanlarda olsa, İslama uygun şekilde beslenip kesilmeyen hayvanların et ve et mamulleri de haram kılınmış ve tıpkı leş veya domuz hükmünü almıştır. Yani bu hayvanlardan çıkarılanların, pratikte domuz ürünlerinden bir farkları yoktur.
- Küçükbaş ve sığır cinsi olduğu halde, İslam olmayan ülkelerde Allah'ın adı anılarak yapılan kesimler az da olsa vardır muhakkak. Müslümanların kendi işletmeleri veya Müslümanlara özel kesimler gibi. Ancak, buralardan sağlanan deri ve kemikler yine götürülüp domuz ve diğer hayvanların işlendiği fabrikalara girdiği için, pis etlerin içine atılmış bir kaç parça temiz et gibi olmaktadır. Diğerleriyle birlikte işlenmeye başlandığı anda, temiz hükümlerini kaybetmiş ve necis olmuş sayılırlar.
- Jelatinin helal kabul edilebilmesi için; İslama uygun yetiştirilmiş ve helal kabul edilen hayvanların, yine İslama uygun şekilde kesilerek deri, et ve kemiklerinin çıkarılması, sadece İslama uygun kesilen hayvanların işlenmesi için özel kurulan sanayi tesislerinde ve yine İslama uygun maddelerle birlikte muamele edilerek üretilmesi gerekir. Yani bir fabrika, hem domuz hem de sığır jelatini üretiyorsa oradan çıkan jelatin uygun olamaz. Sadece sığır eti işlediği halde, Müslümanların kestiği sığır etleri ile Müslüman olmayanların kestiği sığırların etleri karışıyor veya

aynı makinelerden geçiyorsa yine uygun olmaz. Sadece Müslümanların kestiği sığırlarının etlerini alan bir jelatin fabrikasında, üretim sırasında örneğin etler alkol ile muamele edilerek işleniyorsa çıkan ürünler yine uygun kabul edilemez.

Bu gerçeklerin ışığında ve ekonomik verileri de dikkate aldığımızda, İslam olmayan ülkelerden İslam'a uygun jelatin ve diğer hayvansal gıda katkılarının gelebilmesi **%99 mümkün değildir**. %1 ihtimal bilmediğimiz tesisler olabilir ama kimse buna güvenerek yola çıkamaz sanırım.

HARIBO'NUN HELAL SERTİFİKASI SİZCE DOĞRU MUDUR?

HARIBO markasının Türkiye'de helal üretim yaptığı reklamına itirazımı belirtmek istiyorum. Türkiye'de şekerleme fabrikası kurmuş olmaları, onları helal kısmına koyamaz. Çünkü, en önemli ham maddeleri olan Jelatin için Türkiye'de bir fabrika kurduklarını duymadık. Varsa ve sadece buradan sağlanan jelatinle üretim yaptıklarını belgeliyorlar ise, büyük bir memnuniyetle bende yayınlar ve hatta gönüllü elçileri olurum.

Bir kaç yıl önce HARIBO için şahsen jelatin araştırmam yine olmuştu ve buradaki tesislerini telefonla arayarak bilgi edinmeye çalışmıştım. Bana söyledikleri Türkiye'deki tesislerinde sığır jelatini kullandıklarıydı.

Yukarıda da izah ettiğim gibi;

Jelatinin son halinden geriye dönük olarak yapılan testler ile sığır veya domuz menşeli olup olmadığı halen anlaşılamıyor. Firmaların tek taraflı beyanlarına ne kadar güvenebileceğini videolarda gördünüz. İki farklı firmadan birisi kalp kapakçıklarının domuzdan yapıldığını, diğeri de jelatinin domuz kaynaklı olduğunu özellikle saklamaya çalışıyordu. Gelita'nın ortağı veya en büyük müşterilerinden birisi olan Haribo'ya neden inanalım?

Haribo, belge üzerinde sığır menşeli jelatin kullandığını göstermiş olursa, bu sefer hangi ülkeden ve hangi fabrikadan aldığını açıklayıp, İslama uygun kaynaklardan geldiğini ispat etmesi gerekir. Web sitelerinde sadece tek taraflı beyanları var ve kimler olduğu, hangi kriterlere göre denetleme yaptığı belli olmayan **EHZ** diye bir Enstitüden aldıkları sözde helal sertifikası var. Neden böyle diyorum? **Avrupa Helal Enstitüsü** diye bir kurum uydurup başta Almanlar olmak üzere, Müslüman müşterileri kaçırmak istemeyen firmalara bol kepçe belge satmışlar. Maalesef belgelerde adı geçen şahıslarda Türk asıllı. Merak edip araştırdım. Nasıl bir Enstitüdür, hangi kriterlere göre inceleme yapıyorlar, hangi laboratuvarlarla ve bilim adamlarıyla, hangi İslam alimleriyle çalışıyorlar diye. Tam bir hayalet gibiler. Web siteleri bile kapanmış, çalışmıyor yahu!** www.eurohelal.de girin bir bakın adreslerine. Site yayından kaldırılmış.

(Güncelleme bilgisi:** Bu yazı hazırlanıp yayınlanırken çalışmayan web sitelerinin, bir hafta on gün kadar sonra kısmen çalışmaya başladığını fark ettim. Ulaştığım site içeriği de kuşkularımı gidermeye ve EHZ'ye güvenmeme yeterli gelmedi. Küçük bir örnek vereyim: EHZ kendisini Dünya çapında tanınan meşru Helal Sertifika Kurumlarından birisi olarak gösterebilmek için, web sitesinde **World Halal Food Council** yani **Dünya Helal Gıda Konseyi** üyesi olduğunu iddia etmiş. Üşenmeyip

*konseyin web sayfasından üye kuruluşlarını araştırdım. Avrupa'daki üyelerimiz sayfasında **EHZ** diye bir üye bilgileri yoktu! Buyurun isterseniz, sizde **buradan bakın**. Sözde helal işler için, haram olan yalanla bezenmişler. Aynı şekilde, iş ortakları listesinde verdikleri **Helal Avrupa** adlı kuruluşta **Dünya Helal Konseyi** üyesi olduğunu üstüne basarak belirtmiş ama **Konseyin Avrupa'lı üyeler sayfasında** onların adı yoktu! Daha da ötesini kurcalamaya gerek görmedim artık.)*

Müslümanlar bu kadar mı saf ve aciz olur? Ne kadar da kolay aldanıyoruz? Türkiye devleti bu sertifikaya akreditasyon vermiş mi? Yurt dışındaki okulların, diploma denkliğini verirken bile kılı kırk yararken, sözde "**Helal Sertifikası**" aldığını söyleyip Müslümanları kandıran kişi ve kurumlara neden fırsat veriliyor? **Tarım Bakanlığımız** neden Helal Sertifikası şartlarını İslama uygun şekilde verilmek üzere denetleyip tescil etmiyor? **Diyanet İşleri Başkanlığımız** için Müslümanların helal gıda yemesi, en az Umreye seyahat organize etmek kadar **önemli** değil midir? Üniversitelerimizin **İlahiyat Fakülteleri**, helal gıda konusunda neden İslami-Akademik çalışmalar yapmıyor? Bunlar olup bitiyor da biz mi bilmiyoruz?

Haribo sitesinde ayrıca, doğru dürüst okunmayan bir resim şeklinde **Malezya-Endonezya Ulema Meclisinden** alınan "Helal Sertifikası" resimleri var. Ama bu belgede **Haribo** için değil **Pamir Gıda** diye bir şirket için verilmiş. Pamir firmasını satın alarak üretmeye başlamışlar, sonra Haribo markasıyla üretmeye devam etmişler. Haribo olduklarında helal şartlarını korumaya devam etmişler mi? Bu durumu kim kontrol etmiş? Ham maddeleri Avrupa'dan mı geliyor, İslam ülkelerinden mi? Bunlar belli değil ve bende Haribo'ya güvenmiyorum. Rahatlıkla satan veya yiyenleri de yeniden düşünmeye, araştırmaya ve değerlendirmeye davet ediyorum.

TÜRKİYE'DE JELATİN ÜRETİMİ VAR MIDIR?

Bunca iç karartıcı bilgi ve haber sonunda, çok şükür güzel şeylerinde olmaya başladığını duyurmakta ayrı bir mutluluk ve umut oldu benim için. Gecikmiş bile olsa önce Balıkesir'de **SELJEL**, sonra da İstanbul Tuzla'da **HALAVET** adıyla iki jelatin fabrikamızın kuruluşuna başlandığını memnuniyetle öğrendim.

Henüz Türkiye'nin tüm ihtiyacını karşılayabilecek ve Müslüman ülkelere de yetebilecek seviyeye gelememiş olsalar da, büyük bir yaramıza merhem olmaya başladılar. Allah kuranlardan ve işletenlerden razı olsun. Sayıları ve imkanları artsın İnşallah.

Devletimizde yerli üretim jelatin ham maddesinin kullanılmasını teşvik etmesi ve hatta zorunlu tutması gerekir. Jelatin ve benzeri son ürün haline gelmiş maddelerin kaynağını kontrol altına alamadıkça, içeriğinden asla emin olamazsınız. Hiç olmazsa, ithal jelatin ve benzeri maddelere karşı yüksek vergi ve caydırıcı kotalar koyarak, yerli jelatin ve benzeri ürünlerin gelişip yayılmasına imkan verilmesi gerekir. Şahsen, imkanı olduğu halde, bu yönde irade göstermeyen ve jelatin zulmünün devamına göz yuman yöneticilerimize, kendi adıma hakkımı helal etmediğimi buradan ifade etmek isterim.

Domuz sorunu, hem dünya ve hem de ahiretimizi berbat edebilecek bir afet haline gelmiştir. En az huzurumuza kast eden terörist hainler kadar tehlikeli ve acildir.

SONUÇ

“İnsan yediğine bir bakıp düşünsün!” (Abese, 24) Buyuruyor Yüce Yaradanımız. Bu İlahi ikazın çok derin anlamları olduğu ve Müslümanların üzerinde çokça düşünüp taşınması gerektiği ortadadır. İçimiz dışımız yasaklanmış ve zararlı gıdalarla doluyorsa, biz farkında olmasak bile, Rabbimize karşı nasıl bir görüntü vermiş olabileceğimizi düşünüyor muyuz?

Bugünkü toplumda yaşadığı halde, ben hiç bir şekilde faize bulaşmadım ve uzak kaldım, faizin bulaştığı şeyleri yemedim ve içmedim diyebilen çıkar mı? Devlet sistemimiz, ekonomik düzenimiz, ticaretimiz, maaşlarımız, kısaca para ile ilgili her işimiz faiz çarkları içinden geçiyor ve faiz sisteminin devamını sağlıyor. Dünya kocaman bir köye döndü artık. Dünyayı ülkelerden ziyade, büyük şirketler yönetiyor fiilen. Karlılık oranlarını yüksek tutabilmek için, mümkün olan her şeyi en ucuza mal edip, en iyi fiyata satmaya çalışıyorlar. Durum böyle olunca, dini hassasiyetler ve toplumsal değerler hep geri plana atılıyor veya sahtekarca davranılıyor. Yediğimiz, içtiğimiz, her şey birbirine karıştı. Marketten aldığımız ürünlerin arkasına dikkatli bakınca, envai çeşit ülkelerde üretilerek bizlere ulaştırıldığını görebilirsiniz.

Bu kadar karışıklığın içinde, yediğimiz içtiğimiz gıdaları en azından helallik yönüyle kontrol altına alamazsak, kendimizi ve neslimiz koruyamayız. **Rabbimize** el açıp yalvarırken, haram gıdalarla dolmuş midemiz ve bunlarla dolan kanımızı pompalayan **kalbimiz** bizi nasıl temsil edebilir? **Allah**, her şeyi gören ve bilendir.

Abdullah b. Ömer'den rivayete göre **Resûlullâh** (s.a.v) şöyle buyurmuştur: *“İçki içen kimsenin kırk gün namazı kabul olmaz. Tevbe ederse Allah tevbesini kabul eder. Yine içki içmeye dönerse Allah kırk gün onun namazını kabul etmez. Tevbe ederse Allah yine tevbesini kabul eder. Yine içki içmeye dönerse Allah kırk gün onun namazını kabul etmez. Tevbe ederse yine tevbesini kabul eder. Dördüncü sefer içki içmeye devam ederse yine kırk gün o kimsenin namazını kabul etmez tevbe etse bile tevbesini de kabul etmez ve ona Cehennemde Habal nehrinden içki içirir.”* Bunun üzerine Ey Ebû Abdurrahman Habal nehri nedir? Diye soruldu. O da dedi ki: *Cehennemliklerin irinlerinden meydana gelen bir ırmaktır.”* (Tirmizî, Eşribe, 1; Ebû Dâvûd, Eşribe, 5; İbn Mâce, Eşribe, 1)

Bilerek içki içmeye devam edenlerin (Allah kurtarsın akıl, iman ve şuur versin) durumu böyleyken, bilerek domuzlu ürünleri yemeye ve önlem almamaya devam edersek, halimiz nice olur Allah muhafaza?

Şimdiye kadar, en çok zaman ve emek harcadığım yazı bu oldu. İnşallah güzel bir amaca hizmet eder, Müslüman kardeşlerimizin dikkatini çeker, Devlet büyüklerimizin en azından jelatin konusunda gereken duyarlılığı göstermelerine vesile olur. **Şahid ol Ya Rabb!** Bildiklerimi ve inandıklarımı hiç eğip bükmeden, dosdoğru yazmaya gayret ettim. Eksiklerimizi Sen tamamla ve bizleri Senin Rızanı isteyenlerin yolundan ayırma! Amin...

Güncel Bilgi Notu:

Bu yazımı yayınladıktan sonra konu hakkında araştırmaya devam ederken, çok güzel ve hayırlı bir

bilgiye ulaştım. Elhamdulillah, **Helal Akreditasyon Kurumu** kuruluş kanunu TBMM'de onaylanarak **18 Kasım 2017** tarihli Resmi Gazetede yayınlanmış. Kanun metnine **buradan ulaşabilirsiniz**. Duyunca çok mutlu oldum. İnşallah bundan sonra, Helal Sertifikası veren yerlerin akreditasyonu Devlet ciddiyetiyle ve şeffaf olarak yapılır diye duacıyım. Rabbimiz karar verenlerden, yapanlardan ve sebep olanlardan razı olsun.

Kaynaklar:

A. İSLAMİ Kaynaklar:

<http://kuran.diyamet.gov.tr/mushaf/kuran-meal-2/maide-suresi-5/ayet-59>
<http://www.islamansiklopedisi.info/>
<https://kuran.diyamet.gov.tr/tefsir/Abese-suresi/5782/24-32-ayet-tefsiri>
https://www.diyamet.gov.tr/userfiles/dinibilgiler/ilmihal_cilt_2.pdf
<http://www.islamansiklopedisi.info/dia/ayrmetin.php?idno=090508>
<http://kuran.diyamet.gov.tr/tefsir/Mâide-suresi/729/60-ayet-tefsiri>
<https://heshamsyed.wordpress.com/pig-fat-or-code-on-food-products-muslims-be-careful>
<http://www.muslimtents.com/aminahsworld/Ecodes.html>
<http://www.daganghalal.com>
<http://www.fetva.net/yazili-fetvalar/icki-icen-bir-insan-40-gun-namaz-kilamaz-mi.html>
<http://whfc-halal.com/>

B. YERLİ Kaynaklar:

<http://helaldenetim.com/makale.aspx?makaleid=179>
<http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2006/07/20060707-12.htm>
[https://kms.kaysis.gov.tr/\(X\(1\)S\(dux43opzjndvm55qzmfmrjm\)\)/Home/Goster/42410](https://kms.kaysis.gov.tr/(X(1)S(dux43opzjndvm55qzmfmrjm))/Home/Goster/42410)
<http://halavet.com.tr/index.html>
<http://seljel.com.tr/index.html>
insanvehayat.com/9-maddede-turkiyede-jelatin-gercegi/
http://www.gidaraporu.com/turkiyeye-alenen-domuz-jelatinini_g.html
<https://gidabilinci.com/ama-bu-yenilebilir-sigir-jelatinini>
<http://veterinerturkiye.com/hayvanlarda-gebelik-sureleri/>
http://www.bbc.com/turkce/haberler/2010/06/100628_israel_pork
<http://www.dunyabulteni.net/haber/254699/bakanliga-gore-domuz-eti-satisina-engel-yok>
<http://www.food-info.net/tr/e/e495.htm>
<https://www.yenisafak.com/politika/ucuz-ayakkabida-domuz-derisi-691822>

C. YABANCI Kaynaklar:

<http://www.gelatine.org/>
http://www.gelatine.org/GME_Gelatine_compass_en.pdf
<http://www.gelatin-gmia.com/home.html>
http://www.gelatin-gmia.com/images/GMIA_Gelatin_Manual_2012.pdf
<https://www.grandviewresearch.com/gelatinmarket>
<https://www.gelita.com/en/products/product-finder>

http://www.gelatine.org/Statements/2018_1_-_iden_of_animal_species_origin_-_with_EURL-AP.pdf
<https://www.linkedin.com/gelatin-market-analysis-segment-forecasts-2020-vignesh-kulkarni/>
<https://www.vegsoc.org/page.aspx?pid=728>
http://ec.europa.eu/meat&_estatsearchportlet_=2018
http://ec.europa.eu/eurostat/Pig_farming_sector_-_statistical_portrait_2014
http://ec.europa.eu/eurostat/Meat_production_statistics
<http://www.pigprogress.net/Turkeys-pork-industry-on-the-brink-of-extinction-PP001563W/>
<http://news.bbc.co.uk/7368020.stm>
<http://slideplayer.com/slide/8577496/>
https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Gelatin_Production_by_Geography.svg
<https://www.pork.org/facts/pig-farming/life-cycle-of-a-market-pig/>
<https://www.gelita.com/en/products/gelatine/vaccipro>
<http://naturalsociety.com/bill-gates-faces-trial-india-illegally-testing-tribal-children-vaccines/>
<http://naturalsociety.com/scientists-create-human-pig-embryo-transplant-research-1134/>

Gariban Bir Müslüman Olarak Arayışlarım ve Yaşadıklarım Hakkında

Ahir zamanı, hep birlikte ve tüm dehşetiyle yaşıyoruz. Daha önce kavimlerin birer birer helak olmasına yol açan günah ve sapkınlıklar artık vaka-i adiyelerden sayılır oldu. İnsanlığın sükut ettiği bu hastalıklı halleri önlemeyi bırakın, sadece eleştirenlerin bile şiddetle dışlanıp, sözüm ona nefret suçu

işlemekle horlandığı tuhaf günlerdeyiz. Manevi fırtına ve tuzakların ortasına düşmeden yol almaya çalışan, aciz, günahkar ve gariban bir Müslüman olarak, çocukluğumdan itibaren aldığım İslami eğitimler ve deneyimlerin ışığında yaşadıklarımı, hissettiklerimi ve endişelerimi paylaşmaya karar verdim. Kendim ve kısmen ailemle ilgili cüz-i iradem dışında hiç kimse üzerinde hüküm süremem. Yazdıklarım sadece yaşadıklarım ve hissettiklerimle ilgilidir. Çıkarımlarım sadece beni bağlar, ifade etmezsem içimde kalır, ama kişisel yanlışlıkları genele mal edip vebale girmekten de Allah'a sığınırım. Muhatap olduğum grupları ve bunlarla ilgili duygu ve düşüncelerimi beyan etmek zorundayım. Gündelik olaylar ve dünyevi meseleler üzerinde onlarca yazı ve proje hazırlamışken; önce dünyamı, sonra ahiretimi doğrudan etkileyecek, belki inşaAllah felaha ve belki de hafazanAllah azaba götürecektir manevi yolculuğumu yazmak istiyorum. Niyazım odur ki, en azından vahim hata ve günahlardan sıyrılabileyim, benzer zorlukları yaşayan Müslüman kardeşlerime bir söz ve onlardan cümlemizi saracak hayır dualarına vesile olayım. Yazının bundan sonraki bölümlerini okumak size kalmış. İsterseniz geçmişe giden yolculuğumda bana eşlik ederek, duygularıma şahitlik yapın ve geleceğe dönük dualarımıza amin diyerek katılın. İsterseniz boş verip kendi iş ve uğraşlarınıza devam edin. Hiç fark etmez, canınız sağ olsun. Rabbim işinizi rast getirsin. Bende, belki birilerini kızdırmak ve istemeyerek küstürmek pahasına, kendimi ifade etmenin huzurunu ve sonrasında gelen bedel ödemesini yaşayacağım her zamanki gibi...

1972'de Ailem Muş'tan İstanbul'a göç ederek, Maltepe'nin varoş kısmı olan Gülsuyu Mahallesi'nde yaşamaya başlamış. Ben İstanbul'da doğanların ilki, toplam 7 kardeşten 3. olanım. Kürt kökenli vatandaşlarımızın ekseriyetinde olduğu gibi, annem ve babam Şafii mezhebine tabii olarak yaşadılar ve bizleri de öyle yetiştirdiler. Evde namaz kılındığı için, temizlik ve necasetten korunma en temel prensipleriydi. Allah kendisinden razı olsun, sevgili annem bu konuda aşırı duyarlı davranırdı. Sokaktan eve gelince, daha içeri girmeden bahçedeki lavaboda el yüz temizliğini yaptırır, kapı önünde tüm kıyafetlerimizi baştan aşağı değiştirir, temiz olan ev içi kıyafetlerimizi giydirdi. Sayesinde, daha okuma yazma öğrenmeden önce gusül abdesti almayı öğrenmiştim. Çünkü her banyo yaptırdığında bizleri önce sabunla yıkar, sonra da eline tasla su alıp, talimatlar eşliğinde niyetten başlayarak, güzelce gusül abdestini aldırır ve bittiğinde banyomuzu tamamlamış olurdu. Yazın gittiğimiz Kur'an kursları olsa da, namaz kılmayı önce kıymetli Annemden ve sevgili Bedriye yengemden (Allah ondan da razı olsun) öğrenmiştim. Namaza durduğumuzda duaları bilmediğimiz için, kenardan annem ve yengem sufle ile destek verirdi. Namaz ve abdest konusu hayatımızın merkezindeydi. Hatta, anne-babamın en yoğun tartışmaları da abdest yüzünden oluyordu. Abdestimi kırdın diye başlayan yarı Türkçe yarı Kürtçe atışmalarını kanıksamıştık. Malumunuz, Şafii Mezhebinde evliliği birbirine haram olan kadın-erkekler ve küçük çocuklar dışında, eşler dahil karşı cinsle ten teması olduğunda namaz abdesti bozulmuş sayılıyor.

Haram ve helal şuurunu gerekirse sert önlemler alarak yerleştirmeye gayret ettiler. Eve gelirken getirdiğimiz her yeni şeyin hesabını anneme mutlaka vermek zorundaydık. Kaynağı belli olmayan hiç bir eşya veya para eve giremezdi. Ya evden verilenlere razı olurduk ya da duruma göre boyacılık, simitçilik yaparak kazandığımız paralarla istediklerimizi kısmen alabilirdik. Benim favorilerim bisiklet kiralamak, Kemalettin Tuğcu gibi çocuk romanları ve Teksas - Tommiks kitapları almak, salam ekmek ve gazoz üçlüsünü yeyip içmekti.

İlk ve Ortaokulu İstanbul'da okuduktan sonra, devlet parasız yatılı okulu sınavını kazanarak Kırklareli Sağlık Meslek Lisesinde Sağlık Memurluğu bölümünde okumaya başladım. Okulumuzun kıymetli Müdürü Nurettin USLU'nun ve diğer öğretmenlerimizin her birisinin üzerimizde büyük emeği ve hakkı oluştu. Allah onlardan razı olsun, hayırlı uzun ömürler versin, vefat eden hocalarımızı Cennetine kabul etsin. 15 yaşında, ilk gençlik çağlarında beraber okuduğumuz arkadaşlarımızla can dostluğu, kader birliği yaşadık. Kişiliklerimizi olgunlaştıran önemli deneyimler ve etkileşimlerde bulunduk. Risale-i Nurlar ile ilk defa yatılı okulda tanıştım. Yeni Asya Cemaatine mensup abilerimizin ve şehirdeki esnaf-

memur abilerin ilgi ve desteği, Őefkatle karışık Allah rızasından başka bir Şey gözetmeyen davranışları bizlere çok cazip gelmişti. Çarşıya çıktığımızda dersane dediğimiz evlerde buluşmak, birlikte namaz kılmak, Kur'anı Kerim ve Risale-i Nurları okumak, ev ortamı gibi bir Şeyler hazırlayıp yeyip içmek bizleri çok mutlu ediyor ve huzur veriyordu. Saatçi Mümin abinin muhlis ve munis halleri, Kiraz abilerin engin hoşgörü ve karşılıksız samimi destekleri gibi güzellikler içindeydik. Özellikle Ramazan aylarında, esnaf-memur abilerin hazırladıkları iftar yemeklerinin eşsiz lezzeti hala damağımdadır. Oğlak etiyle yapılan enfes pilavı unutmam mümkün değil mesela. Mustafa Kaplan abinin Yeni Asya gazetesindeki yazıları ve Yakın Tarih Ansiklopedisi içindeki bilgiler heyecan verici ve ilginç geliyordu. Okulumuzda hemen her meşrepten ve yöreden arkadaşlarımız vardı. Ama günün sonunda kader yoldaşı olduğumuzu biliyor ve birbirimizle iyi geçinmeye çalışıp, dışarıda da kollamaya gayret ediyorduk. Risale-i Nurlar, ilk defa okuduğumuzda ağır gelen, Osmanlıca - Arapça kelime ve deyimlerin yoğun olduğu, ama sohbet ortamında bilen bir abinin desteğiyle birlikte ruhumuza zevk ve ferahlık, aklımıza güzellikle ikna hisleri uyandırıyor. Kur'anı Kerim'in bir nevi tefsiri gibi, iman konularını odaklayarak düşünmeye ve karşılaştırmaya teşvik ettiğinden ufkumuzu açıyordu. Lise döneminde bu saydığım duygu ve ortamlara neden olduğu için Yeni Asya cemaatine yürekten bağlanmış ve mezun olunca daha etkili ve özgürce hizmet etmeye adeta şartlanmıştık. Risale-i Nur gruplarını henüz ayrıntılı tanıma imkanımız yoktu, fakat o zamanlar (1987-1991) yeni yeni palazlanan ve lüks üniversite hazırlık dershaneleri ile tanınmaya başlanan F.Gülen Cemaatine (şimdi ki FETÖ'cüler, Allah onları ıslah eylesin şerlerinden bizleri de emin eylesin) karşı özellikle uyarılıyor ve bir nevi fitne grubu olarak tanımladıkları bu kişilere karşı dikkatli olmamız için ihtar ediliyordu. F. Gülen hakkında yapılan temel eleştiriler; Risale-i Nur hareketi bir cemaat ve meşveret oluşumu iken, bu yapıyı bozup tüm ilgi ve alakayı şahsında toparlamaya çalışması, Risaleleri doğrudan değil işine geldiği kadar gündemine alması (Sızıntı dergisinin adındaki kinaye anlatılırdı), lükse ve gösterişli binalara düşkünlükleri şeklinde sıralanırdı. En çok kızdıkları ise, Risalelerin tahrif edilip bağlamından çıkarılarak, aşırı yorumla değiştirilip bir şahsa mal edilmesiydi. Ağlama seansları, abartılı vaaz şovları hakkında dikkatimiz çekiliyordu. Sonuç olarak onların artık bir Risale cemaati değil, ferdi ve nefsi bir oluşum olduğu vurgulanıyordu. Yani aslında FETÖ'ye karşı bağışıklık kazanmak için bir nevi aşılandık ve uzak durduk. Kaderin garip bir cilvesi de, bizi F.Gülen grubuna karşı şiddetle uyarayan Yeni Asya grubunun yayın organı Yeni Asya Gazetesinin, zaman içinde evrilerek ve özellikle 17-25 Aralık kumpaslarından sonra FETÖ'nün dümen suyuna girmiş gibi haber ve köşe yazıları yayınlar hale gelmiş olmasıdır. İnsan, nereden nereye demeden edemiyor...

Kıymetli Zevcem'le lise yıllarında tanışıp, mezun olunca zorunlu görev yerlerimize eş durumuyla birlikte gitmeye karar vermiştik. Eş ve iş konusu rayına girince ve filen nişanlılık hali oluşunca, üniversiteye hazırlık konusunda oldukça gevşek davranmaya başlamış ve düzenli ders çalışmayı bırakmıştım. Namaz ve ibadet aşkına karşılık, İslami bilimlerdeki eksikliğimi yoğun olarak hissedince de sırf doğru şekilde ibadet ve din bilgisi şuurunu kazanabilmek için İlahiyat Fakültesine gitmeye karar verdim. Nasıl olsa, liseden mezun olunca işim ve eşim hazır olacaktı. Okuyarak çalışabileceğimi de biliyordum. Bu isteğime ulaşabilmek için, Lise son sınıftayken bir yıl boyunca kıldığım her vakit namazın ardından *"Allah'ım sırf sana daha güzel ibadet edebilmek için İlahiyat Fakültesine gitmek istiyorum ne olur nasib eyle"* şeklinde dua etmeye devam ettim. Rabbim lütfetti, gerçekten de hemen hiç ders çalışmadığım halde, Erzurum Atatürk Üniv. İlahiyat Fakültesini iyi bir puanla kazanmış oldum. Mezun olup evlendikten sonra okul, iş ve evliliğın hepsinin birden başlamasıyla zorlanabileceğimizi düşünerek, okulumu bir yıl ertelemeye karar verdim. İlk görev yerimiz Erzincan ili merkezi oldu. Çok güzel ve çok hüzünlü anılar yaşadık orada. Çünkü, göreve başladıktan 6 ay sonra 1992 Erzincan depreminin tam merkezinde bulunduk. Çok canlar yitip gitmişti, geride kor gibi yürekler bırakarak. Bizde, eşimle beraber 2 aylık bir cennet kuşu gönderdik alem-i bekaya. Geleceğini bile anlamadan uğurlamış olduk yavrumuzu. En ufak bir sarsıntıda kalplerimize dolan korku ve acizlik hislerini, Mart ayının soğuğunda açık havada, çimenlerin üzerinde kılınan namazlardaki samimiyet ve teslimiyet duygularını yaşayanlar bilir. Tıpkı 1999 depreminin etkilediği kardeşlerimiz gibi. Gurbetçi geldiğimiz güzel Erzincan'da sıcak ve

samimi dostlarımız da çok oldu elhamdülillah. Memuriyet telaşı, evlilik sorumlulukları derken, deprem sonrası kargaşa da eklenince iyice kabuğumuza çekildik. Cemaatin Kırklareli'nde tanıdığımız şekilde olmadığını veya kalmadığını anlamam uzun sürmedi. Yeni Asya gazetesinin bıkkınlık veren Demirel pazarlaması da oldukça itici geliyordu doğrusu. Bu nedenlerle Erzincan'da bir kaç sohbet dışında Yeni Asya cemaati veya diğerleriyle pek alakam olmadı.

1992 yılı Temmuz ayında, okul nedeniyle Erzurum'a tayinle gittiğimizde hayatımızın yeni sayfaları açılmaya başladı. İhsan Süreyya Sırma, İbrahim Canan gibi alanında haklı bir saygınlığı bulunan kıymetli Hocaların olduğu bir Fakültede okumak heyecan vericiydi. Öğrendiğimiz her Arapça kelime veya filin geçtiği ayetleri okuduğumda, en azından konuyu yavaşça anlayıp hissedebilir olmak müthiş bir mutluluk veriyordu. Geceleri Numune Hastanesi Acil Servisinde nöbet tutarken, el ayak çekildiğinde arka taraflara geçip, ertesi gün vereceğim sure ezberlerine çalışmak zor ama oldukça da huzur vericiydi. Okuldayken cemaat ve tarikat yapıları hakkında hem daha fazla bilgi toplama, hem de mensuplarıyla tanışma imkanım oldu. Kürt milliyetçiliği yapan Med-Zehra Nur cemaatini, Kırkinci Hoca grubunu tanıdım. Risalelerin basımında bile ne kadar çok bölündüğümüzün farkına vardım. Fitne merkezlerinin sadece İslam devletlerini değil, hemen hemen bütün İslami grupları da bin bir çeşit fitne fücür ile bölünüp parçalanmaya ittiğini ve birbirine düşman ettiğini çok net gördüm. Kadiri Tarikatının bir evdeki zikir halkasına katıldım. Cehri yani açıktan ve hep birlikte yapılan zikir halkasında yer almak müthiş mutluluk vericiydi. Bu arada, DYP ve Demirel şakşakçılığı iyice ayyuka çıkan Yeni Asya grubu ile irtibatımı tamamen kestiğim halde, acil serviste çalışan cemaat mensubu bir doktorun ısrarları ile, bir kez daha Erzurum'daki dershaneye giderek, en azından nur derslerine katılmaya razı oldum. Birlikte dersin yapılacağı apartman dairesine gittik. Bilenler hatırlar, eskiden dersanelerde oturmak için şark köşesi gibi uzun minderler ve sırt yastıkları olurdu. Derse katılanlar genelde yerde oturur, dersi yapan abi ise tek kişilik koltukta ve önünde risaleler olan bir sehpa eşliğinde dersi yapardı. Tek kişilik koltuk bir nevi özellik hissi verdiğinden, ta lisedeyken biz talebeler buna enaniyet koltuğu der, kendi aramızda şakalaşırdık. İşte ona benzer şekilde, dersi yapacak olan abi koltuğuna oturdu ve önündeki kitapları biraz kurcaladıktan sonra, hepsini kapatıp yerine bıraktı ve derse gelenlere şöyle hitap etti: *"Arkadaşlar bugün risale dersi yapmayacağız. Ama en az onun kadar önemli bir konuyu tartışacağız. Biliyorsunuz Erzurum'da Anavatan Partisi ile Doğruyol Partisi neredeyse başa baş gidiyor. Seçimlerde çok yaklaştı. Doğruyol Partisinin oylarını arttırmak için neler yapabiliriz, nasıl bir yol izlemeliyiz bugün bunları konuşacağız."* dedi. Bu sözleri duyunca, bütün iyi niyetli duygularım yerle bir oldu. Dersi bırakarak ayrıldım ve bir daha da ne derslerine katıldım ne de gazetelerini okudum. Siyaset hastalığı bünyeye girince kolay çıkmıyor maalesef. Koskoca cemaati bir partinin kuyruğu ve bütün tuhafıklarına rağmen, bir adamın gönüllü fedailerini haline getirenler ve bu uğurda sayısız bölünmelere neden olanlar elbette yaptıklarının hesabını Yüce Allah'a verecektir.

Eşimin rahatsızlığı nedeniyle Erzurum'dan ayrılıp okulumu da bırakmak zorunda kalmıştım. Bir yıl İlahiyat Fakültesi hazırlık sınıfında okumaksa, bana dualarımın karşılığı nimet olarak kalmış ve temel dini konularda eğitim alabilmemi sağlamıştı. Kocaeli Gebze'de ikamet edip çalışırken, il dışından misafir gelen çok yakın dostlarımız olan bir ailenin ricası ile İzmit Doğantepe'de bulunan bir Nakşibendi dergahına onları götürdük. Kendimi her hangi bir cemaat veya tarikata ait hissetmediğim için, acaba aradığım yer burası mı merakıyla karışık, bende aralarına girdim. Meşhur kuru ekmekleriyle çorbalarından tattım. Her hangi bir ön şartla yaklaşmadığım halde, gördüğüm bazı şeylerden rahatsız olarak buraya ait olmadığımı hissettim. En temel sorun şuydu bence: Sevdiklerimizi önceliklerine göre sıralayacak olursak 1. Allah-u Teala, 2. Peygamber Aleyhissalatuvesselem, 3. Anne - Baba, Eş ve Çocuklar gelir. Bu sıralamayı bozacak veya araya girecek şeylerden rahatsız olurum. Orada gördüğüm şey, Seyda dedikleri şahsa karşı yapılan, anormal derecede yüksek tazim görüntüleri idi. Anne-Babayı çok aşan, Hazreti Peygamber ile yarışan bir tavır söz konusuydu. Kapsında ayakkabılarının dahi nöbetle

tutulduğu, karşısında sırt dönülmeden eğilerek el pençe girilip çıkıldığı, görünce kendinden geçilip meczubane çılgınlıkların atıldığı bir uygulamayı kabul edemedim. Sırf Seyda'nın çocuğu veya torunu diye, henüz ergenliğine dahi ulaşmamış çocuklara gösterilen abartılı saygı gösterileri, yaşlı başlı insanların ibadet aşkıyla o çocukların ellerini öpmeleri, Seyda'nın oğlu da içiyor diye, ortalığı duman altı edecek kadar yoğun sigara içilme seansları bana çok ters gelmişti. Velhasıl o defteri de kapatmış oldum.

Ailemden görüp yetiştiğim Şafilik Mezhebi içindeyken, kentsel hayatın getirdiği şartların da etkisiyle sıkıntılar yaşıyorduk. Evlenince benim gibi Şafilığe geçen Zevcemle aramızdaki en sık tartışma konusu, namaz abdestini bozmayla ilgili olmuştu. Tıpkı anne ve babam gibi! Çarşı pazarda elimi kolumu saklayarak yürümek, iş yerinde çalışırken olağan veya kazara temaslar nedeniyle sürekli abdest tazelemek, doğrusu zor gelmeye başlamıştı. Hanımla istişare ederek birlikte Hanefiliğe geçmeye karar verdik. 30'lu yaşlardan sonra Hanefi olarak ibadet ve muamelatta bulunmaya başladım. Dini bizler için yaşanabilir ve kolay kılan Rabbimize, milyonlarca hamd-u senalar olsun. Her durum ve ihtiyaca uygun sünnet-i seniyyesi ile, bizlere en güzel rehberlik ve önderliği gösteren biricik Peygamberimize milyonlarca salat-u selam olsun.

Devam eden yıllar içinde çeşitli cemaat ve tarikat ehli insanlarla tanışma ve yapıları hakkında deneyim kazanma imkanım oldu. Tarikat ehli insanlarımıza saygı duyuyorum. Bununla beraber, bana göre bir yol olmadığına artık eminim. Çünkü, aklımı bir başkasının cebine koymam ve doğruluğunu sorgulamadan imam önündeki meyyit gibi, her dediklerini kabul etmem mümkün değil. Mahmut Hoca Efendi bağlıları ile yaşadığım bir olayda bu durumu teyit etmiş oldu. Bir gün, ikinci vakti namazı için İstanbul Kozyatağı'ndaki bir Camiye gitmiştim. Cemaat vaktini kaçıran ve sonradan gelen bir kaç kişi olduk. Yaşları benden büyük, sakallı ve cübbeli iki amca, normal giyimli bir arkadaş ve iş görüşmesine gittiğim için takım elbiseli kravatlı olan ben vardım. Sofi amcalardan birisi cemaat yapalım deyince, olur tabi deyip arkasında namaza durduk. Namaz ve tespihat sonunda, imam olan amca, hadi tanışalım sünnettir dedi. Peki deyip kısaca kendimizi tanıtıp musafaha (tokalaşma) yaptık. İmamlık yapan amca bir şey daha söylemem lazım dedi. *"-Mahmut Hoca Efendi hazretleri diyor ki kravatla namaza durmak olmaz. Çünkü secdeye giderken kravat önden yere geldiği için secdenin şartı bozulur ve namaz batıla gider. Hatta, kişi kravatla namaz kılacağına hiç kılmasa daha hayırlıdır."* Ben küçük bir şok yaşadım bunları duyunca ve aklımdan ilmiyal bilgilerini tarayıp vereceğim cevabı düşünürken, esnaf olduğunu öğrendiğimiz arkadaş nereden uyduruyorsunuz bunları, nerede yazıyor diye çıkıştı. İmamlık yapan amca da, Mahmut Hoca Efendinin kitabında yazıyor diye savunarak karşılık verdi. O anda, böyle bir tartışmanın kimseye fayda getirmeyeceğini anlayarak "En doğrusunu Allah bilir, Allah kabul etsin inşallah" diyerek yanlarından uzaklaştım. Kravat takmanın farz olan namaza engel olacağına iman etmek ve savunmak bambaşka bir şey olsa gerek. Mahmut Hoca Efendinin gerçekten böyle bir kitabı olup olmadığını, amcanın yanlış anlamış olabileceğini bilmiyor ve yargılamıyorum. Bu kıssadan kastım, kişinin kendisine gelen haber ve bilgileri araştırmadan, sahih kaynaklardan teyit etmeden, kabul edip içselleştirme ve etrafına da bu şekilde yaymaya çalışmasıyla ilgilidir. Körü körüne itaat ve icraat, özellikle dini konularda ne kadar doğrudur?

Bir başka risale grubu olan, Yeni Nesil grubunun da derslerine bir süre katıldım. Sırf risale derslerinden ayrı kalmamak için. Ama orada da yoğun bir ticaret ve kitap pazarlaması hissiyatı uyandıracak şekilde, gelenlere karşı doğal ve zorunlu müşteriler gibi davranıldığını gördüm. Sadece derslere katılmak yeterli gelmiyordu. Grubun yayınlarından bolca almak ve hatta dağıtıp hediye etmek için bir nevi baskı altında kalıyordunuz. Sonuçta burada da mutlu olamadığım için devam etmeyi bıraktım.

Risale-i Nur dersleri açısından en sade ve amaca yönelik davranan, siyaset ve ticaret etkilerinden en çok arınmış gördüğüm grup, Okuyucular Cemaati oldu. Hoş, onların dahi fitne rüzgarlarından etkilenerek Suffa Vakfı, Hamidiye Vakfı ve Kurdoğlu Grubu gibi bölünmeleri de bir vakia ama, Risale açısından en rahat hissettiğim yer onların yanındı. Kuralkan ailesinin kıymetli fertlerinin samimi ve istikrarlı desteklerini hizmet aşkıyla esirgemediği Hamidiye Vakfına ara sıra da olsa gitmeye, Suffa Vakfından dostlarımızın derslerine bazen katılmaya çalışıyorum. Allah cümlesinden razı olsun.

FETÖ'ye karşı, önceleri Yeni Asya cemaatinin telkinleri ile ön yargılı ve uzak duruyorken; yıllar sonra hemen herkesin zannettiği gibi, hizmetlerinin ve görünüşte hayırlı işlerinin artması ile acaba yanılıyor muyum demeye başlamıştım. Bu yüzden, aralarına tam olarak girmesem de içlerinden yakın dostluk kurduğum ve tanıdıklarım da olmuştu. Hatta, 2011 yılında işsiz kaldığım bir dönemde, Kaynak Holding'te çalışmak için başvuruda bulunmuş, mülakata çağrılmış ama işe kabul edilmemiştım. Allah biliyor ya, o zamanlar eğitim ve deneyim açısından her hangi bir eksiğim olmadığı halde, kabul edilmediğim için çok içerlemiş ve üzölmüştüm. Şimdi ise ne kadar şükretsem azdır, o hainler güruhuna karışmaktan kıl payı kurtardığım için. Tanıdıklarım bakıyorum da; 17-25 Aralıktan sonra dahi FETÖ militanlığı yapan ve bu yüzden benim gibi kendilerine muhalif olanlarla ilişkisini kesip sosyal medya bağlantılarını dahi koparanlar oldu. FETÖ kumpaslarını destekleyip, bizleri sözde hırsız- yolsuz sevici olmakla suçlayanların bir kısmı görevden alınmış veya adli takibat altına girmiş. Bir kısmı, 15 Temmuz hain kalkışmasından sonra aklı başına gelerek sükut edip bir kenara çekilmiş. Bir kısmı da, sözde 15 Temmuz'dan sonra darbecilerle ilişkisini kesmiş ama, yoğun siyasi muhalefet yaparak kendince mücadeleye devam eden, tuhaf bir çizgi tutturmuş gidiyor. Her dönemin adamı olmayı başarıp(!), gemisini yürütmeye devam edenleri de ibret ve hayretle izliyorum. Allah-u Teala, cümle FETÖ ve benzeri hain oluşumların mensuplarını ve hayranlarını ıslah eylesin, ıslah olmayanların şerlerinden bizleri emin ve uzak tutup, şerlerini de başlarına çevirsin. Elhamdülillah çeviriyor da...

Buraya kadar, yaşadıklarımı ve yaşadıklarımla ilgili düşüncelerimi sıraladım. Genel olarak; Allah-Peygamber diyen, meşru yollardan ve kimseye zarar vermeksizin Allah'ın rızasını arayan her kişi ve gruptan Allah razı olsun. Bir toplumda her mesleğe ihtiyaç duyulacağı gibi, her insanın kendini özel ve ait hissedeceği meşrelerin, grupların bulunması da doğal bir hak ve ihtiyaçtır. Kimileri tarikat yolu ve teslimiyet haliyle yol almaya çalışır, kimileri risale ve benzeri gruplar içinde huzur bulur. Müslümanların, dahil oldukları yerler ve örnek aldıkları kişilerin söz ve tavsiyelerini İslam dini esaslarına uygunluk açısından kontrol edebilecek veya ettirebilecek kadar şuurlu ve dikkatli olmaları gerektiğine inanıyorum. Aynı şekilde, grup ve cemaat liderlerinin de kendilerine tabii olanların hem dünya, hem de ahiretlerini doğrudan etkilediklerinin farkında ve sorumluluğuna da haiz olmaları icap eder. Milli ve dini önemli meselelerde, kanaat önderlerinin çocukça ve fitne kokan inatlarını bırakarak, birlik ve beraberlik şuurunu yerleştirmeye ve geliştirmeye çalışmaları lazım gelir. Bu konudaki yazımı da **buradan okuyabilirsiniz**. Ben kendi yolculuğumu anlattım, günahıyla-sevabıyla hesabını da ben vereceğim. Halen özel bir yere ait gibi hissetmiyor, orta yolda kalmaya, nefsimden ve dünya işlerinden sıyrılabildikçe risale ve diğer yayınlardan okumaya, en azından namazlarımda Cami Cemaatine devam etmeye çalışıyorum. Çünkü, En Sevgilinin ve hepimizin Sevgilisi Peygamberimizin, namaz vakitlerinde Cami ve Mescitlere gitmeyle ilgili onlarca mübarek emirleri ve müjdeli teşvikleri var. Rabbim cümlemizi Camilerden ve cemaat namazlarından ayrı düşürmesin. Hakkı hak bilip savunanlardan, batılı batıl bilip kaçınanlardan eylesin vesselam...

Çocuklarımızı Nasıl Koruyup Yetiştireceğiz?

Şanı Yüce Allah-u Teala nasip etti de, 1'i kız 3 evladımız oldu çok şükür. Onları ahir zamanın ahlaksız akımlarından ve medya saldırılarından korumak için, kendimizce önlemler almaya çalıştık ebeveynleri olarak. Her birisinde farklı yöntemler deneyerek, daha güzel sonuçlar almaya gayret ettik. Güzel sonuçlar alarak mutlu olduğumuz, beklemediğimiz gelişmeler nedeniyle üzülüp hayal kırıklığı yaşadığımız zamanlarda çok oldu. Kendimizle ilgili kusur ve eksikleri baştan kabul edip bir kenara koyarak, resmi veya sivil eğitim kurum ve kuruluşlarının yaşattığı güzellikler ve sorunları paylaşmak istiyorum. 3 çocuğumuzun her birisiyle ilgili farklı eğitim ve İslami terbiye deneyimlerimiz oldu. Bu yüzden kısa bir yazı olmayacak. Ancak çocukları için benzer kaygılar yaşayanlar, sabredip sonuna kadar okuyabilir sanıyorum. Hidayet yalnızca Allah'tandır. Bizler elimizden geldiği kadar çocuklarımıza iyi bir örnek ve eğitmen olmakla yükümlüyük. Eksik ve hatalarımızdan dolayı Rabbimize sığınarak, bütün çocuklarımızı kendilerine ve ümmet-i Muhammed'e (s.a.s) hayırlı evlatlar şeklinde yetiştirmeyi nasip etmesi duasıyla başlıyorum.

İlk çocuğumuz olduğunda her yeni anne baba gibi şaşkın ve mutluyduk. Oğlumuzu en güzel davranış ve ahlaki kazandırabilmek için elimizden geleni yaptık. Allah'ın lütfüyle, Eşim o sıralar resmi bir kreşte çalıştığı için, okul öncesi eğitimde önemli bir zorluk ve olumsuz etkileşim yaşamadık. Çocuğun gelişimi içinde İslami kavramları uygun şekilde vermeye, Allah ve Peygamber sevgisini kazandırmaya çalıştık. İlkokula gidene kadar her şey çok güzeldi. Okula başladıktan sonra ise hemen her türlü çirkin söz ve davranışla tanışmış oldu maalesef. İlk zamanlar bize okulda yeni duyduğu küfürleri söyleyerek "- Anne/Baba sözü veya bu hareket ne demek?" diye soruyordu. Sonuçta, oğlumuzu korumaya çalıştığımız ne kadar kötü söz ve davranış varsa, okulundayken sistematik olarak gördü ve öğrendi.

Orta okula başladığında ise kontrolün neredeyse tamamen elimizden çıktığını, İslami terbiye ve eğitim noktasında kendi yaşantımız dışında yeterince etkili olamadığımızı, deneyimlerimizin kısıtlı kaldığını gördük. Sadece dünya için yaratılmadığımızdan, ahiret yolculuğunda çocuklarımıza iyi bir terbiye ve eğitim vermekle sorumlu olduğumuzun da idraki ile farklı çözüm yolları aramaya başladık. Araştırmalarımız ve güvendiğimiz bazı dostların tavsiyeleri neticesinde, oğlumuzu Süleyman Hilmi Tunahan Hocaefendi'nin bağlılarıncı idare edilen talebe yurtlarına gönderdik. Orta 2. sınıftan itibaren Lise bitene kadar bu yurtlarda kaldı. Hafta sonları evci gelmesi ve yaz tatilinin kısa bir bölümü dışında hep oralarda bulundu. Oğlumuzdan ayrı kalmak gerçekten çok zordu. Hafta içinde ziyaretlerine giderek, eve geldiğinde nitelikli beraberlikler yaşamaya çalışarak kolaylaştırmaya çalıştık. Güvenilir bir ortamda bulunması, düzenli namaz kılmayı ve Kur'anı Kerimi hakkıyla okumayı öğrenmesi, derslerine çalışabileceği imkanların sağlanması en önemli ümitlerimiz ve tesellimiz oldu. Biz bunları düşündük ve yaşadık. Peki oğlumuz ne hissetti? İlk başlarda yurda gitmeyi hiç istemedi. Bazen birilerine kızdığı için, bazen hastalandığını söyleyerek hep ayrılmaya çalıştı. Bizse, bahane bile olsa her halini ciddiye alarak, gerek hastane desteğinden, gerekse hocalarıyla özel görüşmelerden veya okulundaki öğretmenleriyle yakın iletişimden kaçınmadık ama, ona karşı da dik durarak yurda devamını sağladık. Ondaki güzel gelişmeleri de gördükçe şevkimiz arttı. Zamanla uyum sağlayıp, evdeyken yurdu özlediği günlerde oldu. Ama genel olarak bizi hep suçladı ve kendince cezalandırmaya çalıştı. Yurtta öğrendiklerini uygulamaktan veya göstermekten kaçındı. Bizler iyi ki göndermişiz, ne kadar iyi oldu demeyelim istedi. Bugün geldiğimiz noktada, memnuniyet oranı vermek gerekirse tahminen %60 oranında iyi ki göndermişiz diyebilirim. Olumlu sonuçlarımız; gerçekten güzel bir Kur'anı Kerim eğitimi almış olması, namaz kılmaya ehemmiyet verilmesi, düzenli ders çalışabileceği imkanların ve öğretmenlerin sağlanması, yeme-içme ve barınma noktasında gözümüzün arkada kalmaması ve okulunda kötü alışkanlıkları olan çocuklardan nispeten korunabildiği kontrollü bir çevre içinde büyümesidir.

Yurtta kalan evladımızdan en önemli beklentimiz, istikrarlı bir şekilde severek namazına devam etmesiydi. Maalesef, hafta sonları izinli geldiğinde gördüğümüz namazı ihmal alışkanlığı, evde kaldığı zamanlarda da devam etti. Şunu anlamış olduk: İbadetler için gerekli bilgiler alınmış ama ibadet sevgisi ve devam şuuru eksik kalmıştı. Gelecek için en büyük kaygımız bu minvalde oldu. İyi bir Üniversite eğitimine başladığı ve gençliğin heva ve heveslerinin yükseldiği bu dönemde, tahkiki iman sahibi olması ve sorularına karşılık bularak, mutmain bir kalple yaşaması için çaba gösteriyoruz şimdi. Korku ve ümit içindeyiz. Rabbim yardımcımız olsun.

Çocuğumuzla birlikte, bizimde yaşadığımız bu yurt tecrübesinden olumsuz etkilenmeler de yaşadık. Benzer kararları verecek olanlara bir deneyim paylaşımı olması için yazıyorum. Buraları kötülemek amacıyla değil, geliştirmek ve etkinliğini arttırmak için. Çocuklarımızı kendi evlatları gibi görüp, 24 saat süren gayret ve hizmetlerini esirgemeyenlerin hepsinden Allah razı olsun. Beşeri sistemler hatalarla maluldür. Hayırlı işleri daha fazla olsun diye uğraşmalıyız.

Her ne kadar, daha iyi yetişiyorlar ve geç kalınmamış oluyor deseler de, çocukların orta okuldan itibaren evden ayrılması, aile bağlarında ciddi kopmalara ve psikolojik travmaya neden oluyor. Bu yüzden lise döneminde yurt deneyimi yaşamaları bence daha uygundur. Bizim evladımız dışa dönük, öz güveni yüksek yapıda olduğu için, Orta 2'den başlarsa çok zorlanmayacağı kanaatindeydik. Yine de olumsuz etkisi oldukça fazla oldu. Ergenlik öncesinde çocukların aile içinde kalması gerekir. Bizlerde yatılı lisede okuduğumuz için, faydasına inanarak oğlumuzu gönderdik. Ama sonuç çok güzel olmadı. Yurtta kalan çocuklar, hemen her vaktini burada geçirdiği için fiilen ailelerinden kopuk yetişiyorlar. Ergenlik döneminde teslim ettiğiniz çocuğunuz koca bir adam olarak karşınıza geldiğinde çok şey kaçırdığınızı daha iyi anlıyorsunuz. Çocuğunuzun geleceği ve ahiret hayatı için böyle bir fedakarlık

yapmış olmanıza rağmen, netice tatmin edici olmayınca hüsrân duygusu ağır basıyor. Yurttaki hocaları fiilen aileleri önemsizleştiriyor ve sanki, aileler onlara talebe çıkararak kuluçka makinesi seviyesine düşürülüyor. Sözlü olarak bunun tersini söyleseler de, fiili durum bu şekilde. Hayatlarının en önemli anları yurt organizasyonu içinde olsun istiyorlar. Sınavları, bayramları, özel günlerini hep onların yanında geçirsin istiyorlar. Yaz tatillerinde bile! Hocaların yaşantılarındaki etkileri anne babalarından çok ileride olsun istiyorlar. Bunların yanına birde rabita uygulamaları eklenince olay bambaşka boyutlara taşınıyor. Kendilerini halktan soyutlayıp kapalı bir cemaat haline getirmeleri de cabası. Namazları ayrı, takkeleri ayrı, kurbanları ayrı, umre ve hac organizasyonları ayrı, Cumaları bile ayrı kılıyorlar. Bu durumları ve oğlumdaki gelişmeler nedeniyle Üniversite döneminden itibaren fiilen oğlumun ilişkisini kesip okuluna evimizden gidip gelmesini istedik. Şimdilerde, acı-tatlı olaylar eşliğinde açığımızı kapatmaya çalışıyoruz. Özellikle Kur'anı Kerim eğitimi açısından Lise döneminde çok hayırlı hizmetleri var. Bu yüzden Ortaokul-Lise döneminde tercih etmiştik. Evladı için bu yurtları düşünenlere Lise dönemi için tavsiye de bulunabilirim. Eğer aynı yurtlar içinde öğretmen ve hoca olarak kalmayacaksa Üniversite döneminde ayrılmaları ve farklı müspet ortamları da görmeleri daha sağlıklı olur.

Küçük oğlumun daha içe dönük olması ve abisinde yaşadığımız deneyimler yüzünden, yurda göndermeyip evde kalmasına karar verdik. Mahallemizdeki bir İmam Hatip Orta Okuluna yazdırdık. Ufak tefek sorunlar çıksa da, genel durum iyi gibi gözüküyordu. Temel inanç değerlerimizi biz verdikten sonra, ilmi eksiklerinin tamamlanması açısından okuluna güvendik ama hata etmişiz! İmam Hatip Orta Okulu diye güvendik ve çok fazla sorgulamadık. Çocuk namazını kıl deyince kılıyordu, hatta bazen Cuma günleri okulca sabah namazında camilere de götürmemiz için organize oluyorlardı. 3. yılı bitirip 4. sınıfa geçtiği bu yılki yaz aylarında biraz şüphelenince, namaz duaları ve sureleriyle ilgili acı gerçeği öğrendim. Oğlumuz, namaz dualarını ve surelerinin çoğunu bilmiyor, bildiklerini de düzgünce okuyamıyordu. Sözde, Arapça ve Kur'anı Kerim eğitimi almasına rağmen, Fatıha suresini bile tecvitle okumaktan acizdi. Meğer hocaları hiç öğretmemiş. Ödev olarak bile vermemişler. Bu nasıl İmam Hatip Okulu? Faydasını göremeyeceksek çocuklarımızı buraya neden gönderelim? Şeklinde isyan edip, Milli Eğitim İlçe ve İl Müdürlüklerine dilekçeler yazdım. Okulda öğrenemediği sure ve duaları evdeyken ezberletmek zorunda kaldım. Meğer, Milli Eğitimde erkek din dersi öğretmeni kıtlığı varmış! Kur'anı Kerim derslerine girecek erkek hoca bulamıyorlarmış. Böyle söylendi bize, ama tatmin edici bulmadık. Şimdi, 3 yılı bizim açımızdan etkisiz geçmiş ve üstelik İmam Hatip okullarından soğumuş bir evladımız var. Bu sene Liseye geçişte hangi okula gideceği üzerine psikolojik mücadele içindeyiz. Lise dönemi farklı ve daha doğru olur umuduyla İmam Hatip Lisesine göndermek istiyoruz. Ama evladımız gitmek istemiyor artık. İmam Hatip Orta Okullarını tabela okulu olmaktan kurtaramayan sorumsuz yetkililerden razı değilim ve hakkımı da helal etmiyorum. Kemiyet kadar keyfiyete de değer verilmelidir. İmam Hatip okullarını bolca açıp içlerine yeterli ve yetkin din dersi öğretmeni koyamayan, daha da acısı, ateist veya din karşıtı olduğunu açıkça izhar eden farklı branş öğretmenlerini, en azından bu okullardan uzak tutamayan idarecilerin vebalini düşünmüyorum. Devletin okulundan da fayda göremezsek ne yapacağız, nereye göndereceğiz evlatlarımızı? Çocuklarımız İmam Hatip okullarına bile gitse mutlaka sorgulayıp gerçekten öğrenip öğrenmediklerini kontrol etmemiz şart oldu. Velileri uyarmak için yazıyorum bunları. Din derslerinin diğer okullardan fazla gibi olması sizleri yanıltmasın. Tüm öğretmenlerini tanımaya ve verdikleri eğitimleri irdelemeye çalışmalıyız. Bu da ancak çocukla sürekli iletişim içinde olmakla gerçekleşebilir. Veli toplantıları kanaat sahibi olmak için yeterli gelmiyor.

Biricik kızımızı da, yaşı uygun olunca ağabeyleri gibi kreş eğitimi ve bakımına vermiştik. Şartlarımız bunu gerektiriyordu. Bildiğimiz ve kamu adına işletilen bir yere göndermeye başladık. Kızımıza da, evdeyken anlayabileceği şekilde değerler eğitimi vermeye çalıştık. Yaşına ve aklına uygun şekilde, sevdirek benimsetmeye uğraştık. Kreşe başladıktan bir süre sonra, bazı şeylerin ters gitmeye başladığını fark ettik. 3-4 yaşlarındaki kızımıza çok yoğun ve abartılı şekilde Atatürk şiirleri ezberletiliyor

ve benzeri öğretiler yapıyordu. Evdeki hallerinden ve tekrarlarından bunun gerçekten fazlaca yapıldığını gördük. Öyle ki, daha önce “-Bizleri kim yarattı yavrum, biliyor musun?” şeklindeki sorumuza tatlı diliyle “-Allah yarattı” derken, aynı soruya “-Atatürk yarattı” demeye başladı. Bunun dışında, yılbaşı geldiğinde ayrıca yoğun bir Noel Baba propagandasına da maruz kalınca, (ilgili yazımı **buradan okuyabilirsiniz**) resmen evladımızın değerler sisteminin alt üst edildiğini görüp, bulunduğu kamu kreşinden alarak özel bir kreşe verdik. En azından değerler eğitimini yerli yerinde alması ve evdeki öğretilerimizle çelişmemesi için. Atatürk’ün, Türkiye için çok önemli bir insan olduğunu ve bizler gibi ömrünü yaşayarak sonra vefat ettiğini, Noel Baba efsanesinin uydurma ve Hristiyanların bayramlarıyla ilgili olduğunu tekrar öğretilere kadar oldukça zorlandık. Anaokulundaki çocukların torna misali kalıplar içinde, inanç sistemlerinin iğdiş edilmesi kabul edilir bir durum değildir. Noel Babanın rahatça girdiği yerlere Allah ve Peygamber sevgisinin sokulmaması ne büyük bir acıdır. Rabbime şükürler olsun ki kızımız çok geç olmadan, daha güzel ve sağlıklı bir ortamda, okul öncesi eğitimlerini değerlerimizle birlikte alabildi. Şimdi ilkokula devam ediyor. Kız çocuğu olan her duyarlı Müslümanın gelecekteki umut ve endişelerini bizde içimizde büyütüyoruz. Sağlam bir inanç yapısı olacak mı? Tesettürü sırf örtü olarak değil, ibadet aşkı ve şuuruyla birlikte benimseyip uygulayabilecek mi? Hayırlı bir eş ve anne olmasını sağlayacak, duruma göre kendisine ve milletimize meşru faydaları olacak eğitimlerini tamamlayabilecek mi? Vakti gelince hayırlı ve mutlu bir evlilik kısmet olacak mı?

Bizler, çocuklarımız için bunları yaşadık. Yaşadıklarımızdan dersler alarak, dünya ve ahiret hayatımızı iyileştirmeye çalışıyoruz. Şüphesiz eksiklerimiz ve hatalarımız çoktur. Zaten, bunları biz yaşadık başkaları da belki yaşamadan tedbir alır, veya bizden daha deneyimli olanlarda bizlere güzel tavsiyelerde bulunur diye paylaşıyorum. Her çocuk özeldir. Anne babalar olarak bizlerde her çocuğumuzda farklı şeyleri yaşayıp öğreniyoruz. Rabbimiz, kendisine inananları istikametten ve iyilikten ayırmasın. Yöneticilerimize ve kanaat önderlerimize basiretli olmayı, hak ve adaleti gözeterek icraatta bulunmayı nasip etsin. Kalplerinden Allah korkusunu ve sevgisini eksik etmesin ki, zulüm ve yanlışlara meyilleri olmasın.

Sevgili kızımın ana okulunda öğrenip okuyarak bizleri mesrur ettiği Talebe Duasını bütün Müslümanlar adına amin diyerek paylaşıyorum:

Görselin

Kaynağı: <http://www.thejakartapost.com/life/2016/09/30/parenting-event-seeks-to-educate-young-families.html>

Modern Zaman Tacizcileri, Çok Saygısız ve Zalimsiniz!

Artık, kendi paramızla kendi **sapıklarımıza** abone olmuş durumdayız. Cep telefonu ve bilgisayarlar gibi, bizi dünyaya bağlı kılan cihazlarla, **kurumsal sapıkları** da hayatımızın her anında istemeden yanımızda taşıyoruz.

Sizin nerede ve ne durumda olduğunuz umurlarında değil. Saygı ve edep gibi kaygıları da yok. Cep telefonunuzu veya mail adresinizi bir şekilde **ele geçirmişler** ya, artık onların **sanal kölesi** sayılırsınız. İş yerinde önemli bir toplantıdasınız veya işinize yoğunlaşmış çalışıyorsunuz, yemek yiyorsunuz, evde çocuklarınızla ilgileniyorsunuz veya tuvalette hacet gideriyorsunuz, hiç önemli değil. Bazen aynı şehirden bir kodla, bazen **444**'lü hatlarla, ya da Ankara gibi önemli şehir kodlarıyla veya şimdilerde yeni çıkan **850**'li hatlarla gelen ısrarlı her telefon çalışında aynı çelişkilere düşmüyor muyuz? Açsan bir türlü, açmasan başka türlü. Gerçekten kritik bir gelişme veya sorun da olabilir, **terbiyesiz** bir firmanın bazen insan, bazen banttan kayıt okuyan adi bir robot operatör kılığında **reklam ve pazarlama teröristi** ile baş başa kalabilirsiniz.

Bu zamansız ve **edepsiz** aramaları ciddiye alıp dinleyen ve hatta pazarlanan şeyi satın alan kaç kişi vardır bilmiyorum. Sizleri bilmem ama, ben bu tür **tacizlere** her maruz kaldığımda yoğun bir kızgınlık ve iticilik duygusu yaşıyor ve 3. kelimeyi duymadan telefonu kapatıyorum. Bu kısa ama etkili taciz ile moral ve motivasyonum oldukça **etkileniyor** ve geriliyorum. İnsanlar davet edilmedikleri yerlere randevu ile ancak gidebilirken, doğrudan hayatınızın orta yerine **düstursuz** dalanların yaptıkları, ancak **iletişim terörü** olarak tanımlanabilir. Çalışırken veya evinizde otururken, bütün kapıları **çilingir** gibi kendisi açarak giren ve size bir şeyler satmaya çalışan adam ne kadar kaba, saygısız ve kötü olabilir ise; cep telefonundan arayarak **taciz** edenlerde aynı derecede **kötü** etkilere neden oluyor. En azından benim için.

SMS'le taciz edenlerde ayrı bir dert. Sizden **izin** alınmadığı halde, bazı işgüzar firmaların sağdan soldan veya operatör firmalardan gizli/açık yollarla toplayıp sattığı **datalar** içindeki çaresiz kurbanları olarak, bilgilerinizi satın alan pazarlamacıların **insafına** kalıyorsunuz. Artık ne kadar uygun görürlerse, gece gündüz SMS'le **taciz** ediliyorsunuz. SMS gönderen firmaların kimliği için vermek zorunda olduğu kodu yazmalarının pratikte hiç bir **anlamı yok!** Çünkü zaten iş gerçekleşmiş ve SMS **gönderilmiştir**. SMS listesinden çıkmak için, yine sizin SMS atmak **zorunda** kalmanız veya internette falanca adrese girerek, yine kendi numaranızı girmeye **zorlanarak** listelerden çıkmak istediğinizi, **zavalıca** beyan etmek durumunda kalmanızda ayrı bir **işkence** yolu. Listeye alırken bize mi sordular da, çıkmak için isteğinizi belirtin diyor bu **modern sapıklar?**

İnternet ortamında, her hangi bir yerde eposta/mail adresiniz yayınlanmamış olsun, anında **hazır e-posta listelerine** bir **kurban** olarak sizde ekleniyorsunuz. Sorgusuzca gelen spam mailleri içindeki her konuda, **e-posta bombardımanına** maruz kalarak, kendi e-postalarınızı içlerinden ayıklamakla uğraşıyorsunuz. E-posta servislerinin sağladığı anti-spam hizmet ve filtreleri de bir yere kadar iş görüyor. Bilişim teknolojilerinde zayıf bilgi ve deneyimi olan kullanıcıların, var olan önlemleri kullanması dahi mümkün olmadığından çaresiz bu **sanal teröre** katlanmak zorunda kalıyorlar.

Durum o kadar **rahatsız** edici bir boyuta gelmiş ki, her hangi bir yerden cep telefonu veya e-posta adresi istendiğinde öncelikle reklam, tanıtım, kampanya vb saçmalıkları almak istemediğimi üstüne basa basa belirtmek zorunda **hissediyorum**. Örneğin, mahallenizdeki bir mobilyacıdan kazara bir eşya satın almış olursanız, 2-3 günde bir kampanya ve tanıtım SMS'lerinin ardı kesilmiyor. **Marketler** domates, salatalık fiyatlarını gönderiyor ve buna benzer bir sürü **modern tacizler** sıradan işlermiş gibi hayatımızı çevreliyor.

Otomatik ödeme talimatı vermiş olduğunuz halde, abonesi olduğunuz enerji dağıtım firması faturanızın çıktığını hem SMS'le, hem de maile defalarca haber veriyor. Çıktığında haber verse yine iyi. Birde son ödeme tarihine 3 gün kaldı şeklinde **taciz** e-posta ve SMS'leri de gönderiyorlar. O zaman neden bankaya otomatik ödeme talimatı vermişiz sanki? Neden bu saçma **hatırlatma terörü** yaşıtılıyor? Bu işlerden **sadistçe** zevk alanlar mı var? Anlamış değilim vesselam.

İlgili tüm kurum ve firmaları **insafa** davet ediyorum. Başta **iletişim operatörleri** olmak üzere, güvenerek veya **zorunda** kalarak bilgilerimizi verdiğimiz kişi ve kurumların, isteğimiz dışındaki **paylaşımlarına** karşı Devletimizin daha etkili **önlemler** almasını bekliyor, bu işlere karışan kişi ve kurumlara hakkımı kesinlikle **helal** etmediğimi ve her defasında vebale girdiklerini açıkça beyan ediyorum. **Rabbimiz**, her türlü modern sapık ve tacizcilerin şerrinden bizleri korusun, ısrarla devam edenlerin de haklarından gelsin inşAllah...

Kimlerin Parasını, Nereye Harcıyoruz?

Hediyeleşmek, ilişkileri güçlendiren ve geliştiren, muhabbeti arttıran ve aynı zamanda **Sevgili Peygamberimizin** (s.a.v.) sünnet-i seniyyesi olan güzel bir adettir. Beklenen güzelliklerin yaşanması için büyük paralar harcamaya da gerek kalmaz. Çoğu kere, içtenlikle verilen çam sakızı çoban armağanı tabir edilen küçük hediyelerde oldukça etkili olabilir. Muhatabını düşünme ve değer verme duygusunun geçmesi yeterlidir.

Her güzel adette olduğu gibi, hediyeleşmede de yanlış veya kasıtlı tavırlar işin aslını bozar ve kişileri vebal içinde bırakabilir. Bu konuda insanların tipik yaklaşımını gösteren güzel bir anlatım şekli var:

*Bir insan, birisine başkasının parasıyla bir şey alıyorsa kalitesine bakar, fiyatını önemsemez.
Bir insan, birisine kendi parası ile bir şey alıyorsa fiyatına bakar, kalitesine çok bakmaz.
Bir insan, kendisine kendi parası ile bir şey alıyorsa, hem kalitesine hem de fiyatına bakar.*

Şüphesiz bu yaklaşımlar herkese şamil edilemez ama, genel bir durumu yansıttığı da ortadadır.

Karar verici durumunda olan insanların en önemli sorumluluklarından birisi de kendilerine emanet edilen kaynakları, **doğru** ve **verimli** şekilde kullanmalarıdır. Aile reisi, harcamalarını düzenlerken eşile birlikte makul bir planlama yaparak, bütçelerini en uygun şekilde kullanmaya çalışır. Özel sektör çalışanları kendilerine verilen yetki oranında yatırım ve harcama planlarını yapıp gerçekleştirirler. Kamu çalışanları da makam ve yetki seviyelerine göre az veya çok büyük tutarlarda bütçeleri yönetmek durumundadır.

Aile ve özel şirket işlerinde kasıtsız hatalar yapıldığında telafi etmek, veya en azından **helalleşmek** daha kolaydır. Çünkü muhataplar bilinir veya erişilebilir haldedir. Ancak, kamu

kaynaklarını kullanan kişiler için bu iş imkansızca yakın zor, **vebal ve sorumluluğu** da çok yüksektir. Çünkü bütün toplum adına iş gördüğünden ayrı ayrı her vatandaşın hakkı söz konusudur. Bu vatandaşlar arasında mazlum yetim ve öksüzlerin, kimsesiz ve düşkünlerin, çocukların, yaşlı ve hastalarında olduğunu düşünürsek işin **sorumluluğu** daha da iyi anlaşılacaktır. Yüklendiği yüksek vebal nedeniyle, kamu kaynaklarının çok iyi gözetilmesi gerekir. Aksi halde, getireceği **belalar** dünya ve ahiretimizi mahvetmeye yeterde artar bile.

Hep söylediğim bir gerçek var: “**Kamu malı ve parası kılçıklıdır. Kolayca girer ama çıkışı kolay olmaz, parçalayarak çıkar.**” Ama bu dünyada, ama öbür dünyada. Yasaların sağladığı şartlar ile kamu kolluk güçleri, kasıtlı ve hoyratça harcamaları bir noktaya kadar önleyebilir. Hatta, kişilerin tasarrufları görünüşte yasalara uygun da olabilir. Ama hakkaniyetli olduğu anlamına gelmez ve kişiyi **hesabını** vermekten korumaz.

En etkili denetim, kişinin ahlaki değerler ışığındaki **vicdan** sorgulamasıdır. Bunu kontrol ederken, sanki kendisine ve kendi parası ile alıyormuş gibi özenli olduğunu gözetmek zorundadır. Bir işi veya malı ucuza edinmek tek başına başarı değildir. İşin veya malın **sağlamlığı, kalitesi**, beklenen ömür süresinin **yeterliliği** esastır. Projelerin çok ucuza ama kalitesiz ve yetersiz yapılması, kaliteli sayılacak işlerin proje maliyetinin piyasa şartlarından çok yukarılarda gerçekleşmesi elbette yanlış ve sorgulanması gereken durumlardır. Kötü mal ve hizmetlerin çok pahalı şartlarda temin edilmesi ise açıkça **vatan hainliğinden** başka bir şey değildir.

Rabbimiz, bizlere hangi konumda olursak olalım, sanki kendimize ve kendi paramızla harcama yapıyormuş gibi dikkatli ve özenli davranmayı **nasip** etsin. **Evlatlarımıza** en başta aile ortamında, sonra okul ve iş yerlerinde kamu kaynaklarımızı bilinçli kullanacak **şuuru** vermemiz gerekiyor. Gerçek tasarruf, kaynakları verimli ve yerinde kullanmakla sağlanır. Bir yandan ekmeğimizi israf etmeyelim diyerek kampanyalar yaparken, diğer yandan tonlarca ekmeğe bedel yanlış veya gereksiz harcamalardan kaçınmalıyız. Bunun için ise, yöneticilerimizde temel **ahlaki değerlerin** yanı sıra **ehliyet** ve **liyakat** esaslarını gözetmemiz şarttır.

İyi ve güzel işlere vesile olduğumuzda devam eden her güzellikten bir hayır payımız olduğu gibi, şer işlere vesile olduğumuzda da işleyen her kötülükten veya noksanlıktan da bir günah hissemizin olacağını bilmeliyiz. Açıkça ferman eylemiş, bizleri yaratan ve sınamak üzere dünyaya gönderen Yüce Allah'ımız : “**Her kim zerre kadar hayır işlemişse onu görecektir. Her kim, zerre kadar şer işlemişse onu görecektir.**” (Zilzal Suresi 7. ve 8. ayetler)

Yozlaştıran Törenler: #mezuniyet ve #balolar

Katolik bir Papazın “Kızlarınıza söyleyin, boyunlarına haç taksınlar, farklı olsunlar! “Farklı olsunlar”dan kasıt, Hristiyan oldukları belli olsun, Müslümanlara benzemesinler. Çünkü Müslüman kızlar bizim kızlarımıza artık çok benziyorlar.” dediği söyleniyor sanal alem mecralarında. Bu çarpıcı ve yakıcı tespiti doğrularcasına, artık iyice adet olduğu üzere, 2017 yazında da okullarımızda Amerikanvari “**mezuniyet törenleri**” ve mezun olmayanlarında sürekli yapageldiği “**yıl sonu balosu**” törenleri, tüm özentisi ve **yozlaştırıcı çılgınlıkları** ile birlikte icra edilecek maalesef.

Toplumsal değerlerimizin nasıl erozyona uğratıldığını görmek için, basit bir google görseller taraması yapmanız yeterli. **Google** görsel arama satırına “**prom**” yazdığınızda gelen resimler ile “**yıl sonu balosu**” yazdığınızda gelen resimlerin neredeyse birebir aynı olduğunu, sözde **Müslüman** bir ahalinin çocukları ile **Hristiyan** ve **Yahudi** gençlerin aynı kılık kıyafetlerde arz-ı endam ettiklerini üzümlere görebilirsiniz. Benzer durum “**graduation ceremony**” ve “**mezuniyet töreni**” terimleri içinde geçerlidir. Bu seferde, Ortaçağ’dan kalma Hristiyan öğretilerinin eğitimdeki gücünü simgeleyen **Papaz cüppesi ve kepi** ile Amerikan geleneğinden çıkan **kep fırlatma** ayinlerinin eksiksiz kopyalanması ne acıdır. Mezun olan **İslam genci** ile diğerlerini nasıl ayırt edebiliriz bu kılıklar içerisinde?

Kılık kıyafet yozlaşmasından daha kötü ve **yıkıcı** olan asıl sorun bu “**balolarda**” genel görgü ve önemli **ahlak** kurallarımızın yürürlükten kaldırılmasıdır. Üzücü olansa, bazı ailelerin ve öğretmenlerinde bu durumu normal karşılaması ve **teşvik** etmesidir. **Alkollü** içki yasağı olmasına rağmen, gençler bir şekilde içkiyle buluşturulur. **Zinanın** öncüsü olan danslı eğlenceler teşvik edilir. Fırsatını bulan **uyuşturucu** da kullanabilir. Savunma mekanizmaları da hazır: Gençlikte olur öyle şeyler, yılda bir defa olabilir, canım kaç kere mezun oluyorlar sanki vs. Artık **ortaokullardan** itibaren yapılan balo türü eğlencelerin yıkıcılığı okul yükseldikçe artmakta, **üniversite** seviyesine gelince her türlü sınırı zorlamaktadır.

Hak ile meşgul olmazsan, batıl seni işgal eder.

İmam Şafii'nin bu veciz saptaması da aynı gerçeğe işaret ediyor. Çocuklarımızı aile ortamından itibaren, **milli** ve **dini şuur**a sahip bireyler olarak yetiştiremezsek, okullarımızda kültür kökenimize uygun **müfredat** ve eğitim metotlarını etkili kılmazsak su gibi ellerimizden kayıp gidecekler. Hayat boşluk kabul etmez. Boş kalan duygu ve düşünce dünyalarını en yakın ve kolay bulduklarıyla doldururlar. **Batıla** giden yollar başlangıçta süslü ve lezzetli nesnelere döşendiği için daha da cazip gelir. Şeytanın **gönüllü** askerliğini yapan kişi ve kurumlar sayesinde manevi saldırı akınları gittikçe daha da etkili oluyor. Toplumun **refah** seviyesinin artması, **ulaşım** ve **iletişim** imkanlarının çoğalması her şeyi kolaylaştırıyor. İyiliğe de kötülüğe de götüren **kısayollar** her yanda mevcut.

Ahir zamanın hemen her işaretini görüp yaşadığımız bu günlerde, **neslimizi** şeytan ve askerlerinin şerrinden korumak için daha bir gayretli ve hassas olmamız gerekiyor. Geleceğin anne ve babalarının kültür ve ahlak **genetiğini** korumak için, balolardan ve bizi yansıtmayan Hristiyan kılıklı mezuniyet törenlerinden vazgeçmemiz lazım. Başlangıç olarak, mezuniyet törenlerinde cüppe ve kepten oluşan **Papaz kıyafetlerinden** kurtulmalıyız. Çünkü hayatının en **özel günlerinden** birisinde giyilen bu kıyafet, çocuğun zihninde otomatik olarak **güzel** bir **imaj** alır, **normal** gelir ve benimsenerek ömür boyu **etkiler**. Bu kıyafeti giyen birilerini gördüğünde ise, onlara karşı **sevgi** ve **saygı** hisleri doğar. **İmamlarımıza** gösterilmeyen sevgi ve hoşgörünün **papazlara** gösterilmesi kanımıza dokunur her halde değil mi? Ortaokullara kadar inen özenti dolu **balo** ve **partilerden** vazgeçmeliyiz. **Gayri meşru** ilişkiler ve **kötü alışkanlıklar** en hızlı ve kolayca bu ortamlarda **gelişir** çünkü. İnsanların özel hayatlarına **müdahale** edemeyiz ama, bu organizasyonların en azından **okullarımızın himayesinde** yapılmasını engelleyebiliriz. **Milli** karakterimizi ve **aile** yapımızı korumak için **devletimizden** daha etkili önlemler bekliyoruz. **Allah** sonumuzu hayr eylesin...

Kaynaklar:

- Yazı görselinin kaynağı
- “Prom” görsel sorgulaması
- “Yıl Sonu Balosu” görsel sorgulaması
- “Graduation Ceremony” görsel sorgulaması
- “Mezuniyet Töreni” görsel sorgulaması